Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI. Nr. 537 | Vineri 30 octombrie 1959 | 8 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

SALUT prietenilor romîni

Oamenii muncii din Republica Populară Romînă, sub conducerea eroicului Partid Muncitoresc Romîn, construiesc cu succes socialismul.

La construirea socialismului participă activ și pedagogii romîni. Ei desfășoară o bogată activitate de culturalizare a maselor și, mai ales, educă tînăra generație în spiritul socialismului. Pentru rezolvarea acestei sarcini ei se străduiesc să lege tot mai mult școala de viață, de construirea socialismului. Ne bucură sincer succesele colegilor noștri din Romînia frățească.

Noi, pedagogii sovietici, ne îndreptăm în prezent toate eforturile înspre traducerea în viață a programului elaborat de P.C.U.S. pentru reorganizarea întregului sistem al învățămîntului public. Noi creștem și educăm o tînără generație demnă de a trăi și munci în comunism.

Dorind prietenilor noștri romîni succese mari în munca lor nobilă de educare a elevilor, sîntem încredințați că schimbul prietenesc de experiență va ajuta fiecăruia dintre noi să rezolve sarcinile care îi stau în față.

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruncinat dintre popoarele sovietic și romîn, prietenia și colaborarea dintre învățătorii și lucrătorii din domeniul învățămîntului !

E. AFANASENKO
ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R., președintele „Asociației de prietenie sovieto-romînă"

București, 29 octombrie 1959.

Elevii Dan Pană, Ana Gidea și Aurora Sandu de la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova sînt foarte preocupați : numărul festiv al gazetei de perete închinat zilei de 7 Noiembrie trebuie să fie cît mai frumos.

ACȚIUNI ÎNCHINATE MARII PRIETENII

Manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice și apropierea zilei de 7 Noiembrie sînt un minunat prilej de întărire a educației patriotice și internaționaliste a tineretului și pentru cadrele didactice din Galați.

Merită relevată preocuparea pedagogilor de a face cunoscute elevilor succesele oamenilor sovietici în toate domeniile de activitate. Astfel, au avut loc întreceri în genul „Cine știe cîștigă" și „Drumeții veseli" pe teme ca: „Omul cucerește spațiul cosmic". „U.R.S.S., țara cea mai înaintată din lume", „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie oglindită în literatură și artă". „Poeții lumii cîntă Revoluția" etc.

Un deosebit efect au avut în rîndurile elevilor de la școlile elementare nr. 16 și nr. 21 și de la școala medie nr. 1 relatările elevei Ceci lia Comloșeanu, care a fost într-o tabără din Crimeea și care a avut ocazia să viziteze Moscova și alte orașe sovietice. Ea le-a vorbit cu entuziasm despre pionierii sovietici.

Aproximativ 5.000 de elevi din școlile orașului Galați au audiat conferințe, au participat la simpozioane pe teme științifice și culturale. La simpozionul „Victoriile oamenilor sovietici în cucerirea cosmosului", ținut la școala medie nr. 3, de pildă, expunerile au fost însoțite de proiecții privind zborul cosmic.

Printre acțiunile întreprinse de cadrele didactice în întîmpinarea lui 7 Noiembrie se numără și expunerile ținute în cele 207 cercuri de citit ale cetățenilor, expuneri în care ele au vorbit despre succesele științei și culturii sovietice. Aproape 5.000 de oameni ai muncii au audiat la căminele culturale conferințele pedagogilor gălățeni.

FESTIVAL ARTISTIC

Elevii clasei a XI-a „B" de la Școala medie „Filimon Sîrbu" din orașul Sighet au organizat un reușit festival artistic închinat marelui poet V. Maiakovski. Au participat elevii tuturor școlilor medii din oraș.

După expunerea unei conferințe despre viața și opera marelui poet, elevii au recitat versuri din opera lui.

SIMPOZION

La Școala medie „Al. I. Cuza" din București, delegați ai organizației raionale A.R.L.U.S. au vorbit elevilor despre orașele Moscova și Kiev. După ce au ascultat istoricul acestor orașe, școlarii au luat cunoștință de marea înflorire pe care acestea au cunoscut-o în ultimii ani, de prețioasele lor monumente de artă și cultură, de uzinele și fabricile lor, de oamenii care lucrează în ele cu rîvnă pentru a da patriei cît mai multe produse.

ORELE EDUCATIVE

La Școala medie nr. 2 din Constanța, tematica orelor educative din aceste săptămîni a fost axată pe succesele obținute de oamenii sovietici în toate sectoarele de activitate. Elevii și profesorii discută probleme ca : „Realizările științei și tehnicii sovietice în domeniul lansării sateliților artificiali și al rachetelor cosmice", „Omul sovietic — omul de tip nou", „Arta sovietică în slujba păcii". În orele educative se proiectează și diafilme

Aspect de la un spectacol prezentat în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice de către ansamblul Palatului pionierilor.

ÎNVAȚĂMÎNTUL IDEOLOGIC, AJUTOR PREȚIOS ÎN MUNCA PEDAGOGILOR

Însușirea învățăturii marxist-leniniste este pentru fiecare om al muncii o necesitate izvorînd din însăși viața noastră, al cărei țel suprem este construirea comunismului. Nimeni nu poate să participe conștient la clădirea lumii noi fără a cunoaște legile după care se dezvoltă societatea omenească, fără a avea o viziune clară, științifică asupra vieții.

Învățătorii și profesorii sînt chemați să crească oameni bine pregătiți profesional, bine orientați politic, capabili să înțeleagă desfășurarea vieții sociale. A crește asemenea oameni implică preocuparea stăruitoare a fiecărui pedagog de a forma viitorilor cetățeni, încă de pe băncile școlii, concepția științifică despre natură și societate. Or, acest lucru este imposibil dacă acela care conturează fizionomia morală a omului nou în copiii ce i-au fost încredințați spre educare nu este marxist în gîndire, în vorbă și faptă. De aici necesitatea ca fiecare pedagog să studieze marxism-leninismul, să-și însușească concepția materialist-dialectică despre natură și societate.

Partidul nostru a creat pentru fiecare om al muncii posibilitatea de a-și ridica necontenit nivelul ideologic și politic. Răspunzînd dorinței vii a cadrelor didactice de a aprofunda în mod organizat învățătura partidului clasei muncitoare, de a o studia în legătură cît mai strînsă cu sarcinile muncii școlare, în anul școlar precedent partidul a organizat pentru marea masă a pedagogilor studierea problemelor fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii P.M.R. Dezbaterile din seminarii au ajutat cadrele didactice să cunoască lupta dintre materialism și idealism de-a lungul secolelor și să înțeleagă mai bine sarcinile ce le revin în combaterea concepțiilor idealiste. De un mare ajutor pentru activitatea pedagogilor au fost lecțiile privind modul de producție capitalist și învățătura lui Lenin despre imperialism, care i-au înarmat cu argumente trainice privind inevitabilitatea pieirii orînduirii capitaliste și trăinicia orînduirii noi, socialiste, lipsită de orice exploatare. Lecțiile, studiul individual și discuțiile din seminarii cu privire la partid i-au dus pe învățători și profesori la cunoașterea principiilor ideologice și organizatorice de bază ale partidului marxist revoluționar, la înțelegerea sarcinilor lui fundamentale. Tot astfel, lecția despre revoluție i-a ajutat să privească revoluția socială ca fenomen obiectiv al dezvoltării societății, să cunoască mai bine și să prețuiască lupta maselor populare din țara noastră, sub conducerea P.C.R., pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și înfăptuirea sarcinilor revoluției socialiste. Lecția despre stat și dictatura proletariatului a întărit convingerea cadrelor didactice asupra temeiniciei și justeței rînduielilor noastre actuale de stat, hotărîrea lor de a apăra cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, de a crește un tineret însuflețit și el de această nobilă năzuință, un tineret devotat patriei socialiste, cauzei poporului muncitor.

În munca școlară de fiecare zi pedagogii au simțit puternic foloasele aduse de studierea sistematică a marxism-leninismului și a politicii partidului nostru. În fiecare școală a devenit centrală preocuparea pentru conținutul ideologic și politic al activităților instructiv-educative. Întreaga activitate a cadrelor didactice a căpătat un conținut mai adînc, fiind orientată mai vizibil spre cultivarea la elevi a patriotismului, a simțului datoriei, a respectului pentru realizările minunate ale oamenilor muncii din patria noastră.

Buna pregătire ideologică și politică a pedagogilor de la școlile medii nr. 1 și 3 din Galați, de pildă, în care, sub îndrumarea organizațiilor de partid, s-a dat o mare importanță învățămîntului ideologic, a ajutat cadrele didactice să pună în centrul atenției lor educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist prin lecții și prin activitățile în afară de clasă. Aceeași atenție se dă acestei importante laturi a educației comuniste la Școala medie nr. 2 din Brăila, unde în consfătuiri de producție, organizate de comitetul de instituție sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul conducerii școlii, membrii de sindicat au discutat cum realizează educația patriotică prin orele de curs.

Învățămîntul ideologic — după cum însiși pedagogii arată — i-a ajutat să se orienteze mai bine în activitatea școlară. Astfel, tovarășa Alexandrina Tarhon de la Școala medie „Mihail Eminescu" din București ne-a relatat că, în urma discuțiilor din seminarii despre misticism, despre faptul că acesta, dînd o explicație falsă fenomenelor din natură și societate, paralizează încrederea omului în puterea lui de a schimba lucrurile și constituie un pericol pentru educație, și-a dat seama că trebuie să lupte mai activ împotriva misticismului. Discuțiile din seminar au înarmat-o cu noi argumente pentru combaterea concepțiilor mistice, creaționiste cu privire la natură și viață, argumente pe care le-a folosit atît în munca școlară, cît și în cea obștească. De asemenea, tovarășa profesoară L. Chiracu de la Școala elementară nr. 111 din București ne-a arătat cum dezbaterile cu privire la statul nostru democrat-popular — apărător fervent al păcii — au ajutat-o să demonstreze elevilor justețea politicii de pace duse de statul nostru. Lecția „Lidice" ținută de dînsa la clasa a VII-a a fost urmată de vizionarea filmului „Hiroșima", care a produs emoții profunde în sufletele celor mici și i-a făcut să urască mai mult pe cei ce doresc un nou război.

(Continuare în pag. 2)

Invățămîntul ideologic, ajutor prețios în munca pedagogilor

(Urmare din pag. 1)

In acest an școlar cadrele didactice vor studia în continuare probleme fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii P.M.R., cum sînt structura economică și de clasă a R.P.R., industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră, învățătura marxist-leninistă în problema națională, patriotismul socialist și internaționalismul proletar, știința și religia etc. Cunoașterea acestor probleme îi va ajuta pe pedagogi să îndeplinească mai bine sarcinile principale ale activității școlare — ridicarea nivelului științific al lecțiilor, întărirea educației patriotice — îi va face să înțeleagă mai profund necesitatea participării lor active la răspîndirea științei și culturii în rîndul părinților, al maselor populare, necesitatea de a participa intens la transformarea socialistă a vieții satului printr-o muncă culturală de calitate, de a da patriei tineri care să iubească munca direct productivă, doritori să lucreze acolo unde se produc bunurile materiale ale societății.

In acest scop dezbaterea problemelor în învățămîntul ideologic al cadrelor didactice trebuie să fie cît mai strîns legată de viață, să aibă un caracter cît mai concret. Este necesar ca în lecții și seminarii problemele teoretice, de principiu să fie legate de sarcinile muncii școlare și să se tragă concluzii pentru activitatea didactică.

O mare atenție trebuie dată legăturii cu actualitatea social-politică. Propagandiștii trebuie să insiste ca discuțiile să fie legate de evenimentele politice petrecute în țară și pe arena internațională, interesîndu-se dacă pedagogii citesc presa.

Trebuie să arătăm că mai există printre cadrele didactice unii învățători și profesori (în regiunile Bacău, Oradea, Timișoara, Stalin) care nu sînt la curent cu principalele probleme ale situației politice interne și internaționale. Aceasta arată că ei nu citesc cu regularitate presa. Propagandiștii, comuniștii pot și trebuie să-i ajute, astfel încît lectura publicațiilor să devină o necesitate pentru fiecare om al muncii școlare.

In cursul dezbaterilor trebuie să fie scos în evidență esențialul. Accentul trebuie pus pe interpretarea faptelor și fenomenelor în lumina marxism-leninismului, pe înțelegerea fondului și sensului adînc al problemelor. S-a constatat că în unele seminarii nu au fost înlăturate bucherismul, studiul bazat doar pe memorare, reproducerea mecanică a cunoștințelor. Unii pedagogi reușesc, de pildă, să arate cînd și cu ce prilej au fost scrise o serie de lucrări ideologice de bază cîte capitole au, dar nu pot să scoată în evidență însemnătatea lor, să lege problemele cuprinse în ele de specificul muncii instructiv-educative. Unii expun just trăsăturile caracteristice ale imperialismului, dar nu le pot explica și ilustra cu exemple din viața internațională.

De asemenea, o serie de cursanți atunci cînd se pregătesc pentru seminarii se limitează numai la notițele luate în timpul expunerilor, la consultațiile apărute în „Gazeta învățămîntului", dar nu folosesc lucrările ideologice de bază pentru pregătirea și documentarea lor.

Pentru a-i ajuta pe cei ce studiază să ajungă la o înțelegere justă și deplină a problemelor se recomandă folosirea în mai mare măsură a consultațiilor date de propagandiști. Se recomandă de asemenea utilizarea planșelor ilustrative, vizionarea cu toată grupa de studiu a unor piese de teatru, filme, expoziții legate de temele ce se dezbat.

Însemnătatea învățămîntului ideologic al pedagogilor pentru munca didactică, interesul cu care este privit de oamenii muncii din școli obligă pe toți cei ce îndrumează activitatea școlilor să-și dea concursul la buna lui desfășurare. Invățămîntul ideologic nu este o problemă care privește numai organele și organizațiile de partid, așa cum au fost înclinați să creadă în anii școlari trecuți unii lucrători din domeniul învățămîntului. La buna lui desfășurare trebuie să-și aducă contribuția și organizațiile sindicale, directorii școlilor și inspectorii secțiilor de învățămînt.

Organizațiile sindicale au sarcina să creeze condițiile necesare studiului individual, avînd grija ca pedagogii să aibă asigurat timpul pentru studiu (ne gîndim în special la cei supraîncărcați cu sarcini, care trebuie ușurați) și sprijinind înzestrarea bibliotecilor școlare cu lucrările de literatură politică necesare. Este bine ca, folosind sprijinul organizațiilor de partid, adunările sindicale să analizeze preocuparea membrilor de sindicat pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, situația frecvenței în grupele de studiu, să discute despre felul cum se reflectă în predare și în activitățile în afară de clasă și extrașcolare pregătirea ideologică a fiecărui membru de sindicat.

Directorii școlilor au și ei datoria să ajute ca dorința pedagogilor de a cunoaște profund învățătura marxist-leninistă să fie împlinită. Ei trebuie să vadă ca în bibliotecile școlare să existe cărțile ideologice pe care cadrele didactice vor să le consulte, numărul necesar de exemplare din lucrările ce se cer studiate. In zilele de seminar se impune ca oamenii să fie eliberați de sarcini care ar putea împiedica participarea lor la învățămîntul ideologic. Este datoria conducătorilor de școli să se intereseze de cauzele absențelor la cercurile de învățămînt ideologic ale pedagogilor din colectivele pe care le conduc, de seriozitatea cu care ei studiază, de greutățile pe care le întîmpină în însușirea materialului și, împreună cu propagandiștii și birourile organizațiilor P.M.R., să înlăture aceste greutăți.

Importanța învățămîntului ideologic a fost înțeleasă de multe cadre de conducere din școlile noastre. Merită să fie evidențiat colectivul de direcție de la Școala medie nr. 32 din București, bunăoară, care manifestă interes pentru problemele învățămîntului ideologic, îndemnînd cadrele didactice să studieze, ajutînd biroul organizației de bază să asigure o frecvență bună la lecții și seminarii și avînd grijă ca școala să fie abonată la ziare și diverse publicații teoretice care să poată fi consultate de pedagogi. Asistențele la clasă ale tovarășilor din conducere au ca obiectiv și felul în care pedagogii, folosind cunoștințele primite prin învățămîntul ideologic, asigură puritatea ideologică, caracterul științific, marxist-leninist al lecțiilor. Nu tot astfel stau însă lucrurile la Școala elementară nr. 91 din București (director Gib Constantin), la Școala elementară nr. 105 din Popești Leordeni (director Ștefan Ștefănescu) și la alte școli în care nu s-a simțit preocuparea directorilor pentru modul cum se desfășoară învățămîntul ideologic al cadrelor didactice. Este necesar ca ei să lichideze cu această nepăsare față de o problemă atît de însemnată pentru școală cum este pregătirea marxist-leninistă a pedagogilor.

O sarcină importantă în această direcție revine organelor de îndrumare și control din domeniul învățămîntului de stat. Ele trebuie să se intereseze îndeaproape de învățămîntul ideologic, pe care să nu-l trateze doar ca pe o problemă a organelor de partid. Este adevărat că unele secții de învățămînt și cultură ca cele din regiunile Baia Mare, Craiova, Galați au luat cîteva măsuri în folosul învățămîntului ideologic al cadrelor didactice, rezolvînd de pildă multe din problemele organizatorice (transportul, masa, vizionarea de spectacole, aprovizionarea librăriilor cu materialul bibliografic etc.). Secția regională de învățămînt și cultură Galați a analizat de două ori în ședințe cu șefii secțiilor raionale și orășenești probleme ale învățămîntului ideologic al cadrelor didactice. Au existat însă destule secții de învățămînt, printre care cele din regiunile Stalin, Timișoara și altele, care au privit pregătirea ideologică a cadrelor didactice ca fiind numai treaba organelor de partid, sau care nu și-au dus pînă la capăt sarcina de a sprijini buna desfășurare a învățămîntului ideologic. Trebuie știut că secțiile de învățămînt și cultură au datoria să dea tot sprijinul pentru ca în învățămîntul ideologic al pedagogilor să se obțină rezultate bune. In ce probleme ar putea da ele o mînă de ajutor? Secțiile de învățămînt și cultură pot să determine organele locale C.L.D.C. să aprovizioneze librăriile cu literatura politică și ideologică necesară și să ia măsuri, împreună cu organele sindicale locale, pentru crearea de biblioteci volante care să fie la îndemîna învățătorilor și profesorilor. Un mare ajutor pot și trebuie să dea secțiile de învățămînt și cultură în asigurarea transportului pedagogilor, a condițiilor în care se țin lecțiile (săli încălzite, bine iluminate, înzestrate cu mese sau bănci pentru a se putea lua notițe etc.).

Inspectorii secțiilor de învățămînt regionale, raionale și orășenești, în controlul pe care îl fac la școli, au datoria de a urmări cum se pregătesc pedagogii pentru seminarii, măsura în care ei folosesc în munca didactică și obștească cunoștințele ideologice căpătate pe această cale. Calitatea lecțiilor trebuie s-o aprecieze nu numai ținînd seama de metodele folosite în predare, de exactitatea datelor care sînt comunicate, ci și de nivelul ideologico-politic al elevilor, de pregătirea ideologică și politică a cadrelor din învățămînt.

Aprecierea justă, partinică a muncii școlare nu este posibilă însă decît dacă inspectorii înșiși studiază sistematic marxism-leninismul. Menționăm că cei mai mulți inspectori au înțeles această cerință, studiind cu conștiinciozitate, fie în calitate de lectori sau propagandiști, fie în calitate de cursanți. Ne întrebăm însă în ce condiții și-au putut îndeplini sarcinile de îndrumare și control inspectori ca T. Predoiescu, de la secția raională de învățămînt și cultură 23 August, T. Novac și P. Ciocan, de la secția raională Griviția Roșie din București, care nu au urmat în anul școlar trecut și nici nu sînt înscriși în prezent la învățămîntul ideologic, sau E. Iancu din regiunea Galați, care avea o prezență neregulată la seminarii și venea slab pregătit?

In cele de mai sus am formulat cîteva cerințe pe care le ridică pregătirea ideologică și politică a învățătorilor și profesorilor prin formele de învățămînt organizate pentru ei. Lichidarea tuturor lipsurilor — în parte arătate aci — depinde nu numai de măsurile pe care le vor lua organele și organizațiile de partid din regiuni, de străduințele comuniștilor de a ridica nivelul muncii în această direcție. Buna desfășurare a învățămîntului ideologic depinde și de importanța pe care o dau acestei probleme toți oamenii muncii din școli, organizațiile sindicale, inspectorii și directorii unităților școlare.

Ajutați de comuniști, de organizațiile de partid, ei înțeleg necesitatea aportului lor, fiind convinși că învățătura marxist-leninistă este necesară fiecăruia pentru a nu rămîne în urma vieții și pentru a crește generațiile viitoare pe măsura cerințelor ridicate de construcția socialistă.

Curs de foto-amatori pentru cadrele didactice

Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală organizează un curs de foto-amatori pentru cadrele didactice și membrii lor de familie. Cursul care va avea o durată de 3 luni, cuprinde lecții teoretice pe următoarele teme: legile opticii, regia iluminării (lumina artificială și de zi), developarea, copierea, mărirea, diapozitive și proiecții, fotografia în culori. Fiecare lecție va fi însoțită de aplicații practice în studio și pe teren.

Informații amănunțite se pot căpăta la sediul clubului, Bulevardul 6 Martie nr. 32, telefon 13.63.07.

Elevii sînt pregătiți pentru munca în producție

Secția de învățămînt și cultură a Sfatului popular orășenesc Craiova acordă o mare atenție creării condițiilor necesare pentru o cît mai bună pregătire a elevilor din școlile de cultură generală pentru viață, pentru munca în producție. Dacă în anul școlar trecut dispuneau de ateliere pentru lucrări practice numai cîteva școli, în acest an școlar au fost amenajate ateliere pentru lucrări practice la toate cele patru școli medii din oraș și la 13 școli de 7 ani. Printre acestea se numără ateliere de tîmplărie, de lăcătușărie, de mașini unelte, de motoare, ateliere auto, ca și ateliere de radio și electrotehnică. La amenajarea și utilarea atelierelor au dat o importantă contribuție întreprinderile „Electroputere" și „7 Noiembrie", Uzina electrică și Centrul mecanic.

Pe lîngă școlile medii nr. 1, nr. 2 și nr. 4 și pe lîngă școlile de 7 ani nr. 5 și nr. 12 s-au înființat așa-numite „centre de politehnizare", unde vin să efectueze lucrări practice elevii unor școli care nu dispun de anumite unelte sau mașini unelte. Tot aici se întrunesc profesorii-maiștri de la școlile din oraș pentru a discuta problemele muncii lor, pentru a se întîlni cu profesorii de fizică, chimie, matematică etc. și a stabili împreună cu aceștia măsurile ce trebuie luate pentru o cît mai bună coordonare a predării bazelor științelor cu activitatea practică a elevilor.

O importanță deosebită se acordă în școlile orașului Craiova pregătirii practicii pe care o vor efectua elevii claselor a X-a și a XI-a, în trimestrele II și III, la întreprinderile „Electroputere" și „7 Noiembrie", la Centrul mecanic și la Centrul școlar agricol.

In momentul de față s-a constituit un colectiv de profesori care studiază procesul de producție în aceste întreprinderi. Colectivul va elabora un îndrumar după care cadrele didactice de specialitate și profesorii-maiștri să-i instruiască pe elevii claselor a X-a și a XI-a pentru a-și putea desfășura în bune condițiuni practica în producție.

I. CIOCÎRLAN

VIAȚA DE PARTID

Utilarea atelierului mecanic...

...a stat în atenția comuniștilor de la Școala de 7 ani nr. 8 din Giurgiu. Intr-o adunare de partid ei au hotărît să sprijine conducerea școlii în această problemă importantă pentru legarea învățămîntului de viață. Comuniștii și candidații de partid au mobilizat cadrele didactice și comitetul de părinți în acțiunea de colectare a uneltelor. S-au adunat astfel 450 de scule (bancuri, menghine, fierăstraie, pile, mașini de găurit, compasuri interioare și exterioare, ciocane, dălți, punctatoare etc.). Atelierul a putut fi dat în folosință cu 5 zile înainte de termen.

M. DOBROGEANU
secretara organizației de bază P.M.R. Școala de 7 ani nr. 8 Giurgiu

Adunarea generală pentru darea de seamă și alegeri...

...de la Școala medie din Darabani, regiunea Suceava, a relevat preocuparea susținută a comuniștilor pentru conținutul procesului instructiv-educativ. Darea de seamă a subliniat, de pildă, că membrii de partid au veghiat în mod permanent ca lecțiile să fie predate în lumina învățăturii marxist-leniniste, să nu cuprindă concluzii și denaturări antiștiințifice. Fiecare comunist a reușit să imprime propriilor sale lecții un pronunțat caracter științific, partinic. De asemenea, asistînd pe colective la lecții comuniștii din această școală au ajutat conducerea administrativă să cunoască mai bine nivelul predării sub aspect ideologic și politic și să ia la vreme măsurile necesare pentru îndreptatea lipsurilor.

Meritată reținută preocuparea organizației de bază pentru buna desfășurare a activităților practice, astfel încît sarcina pusă de partid în fața școlii noastre noi, de a lega strîns învățămîntul de viață, să fie înfăptuită în cît mai bune condiții. Grija comuniștilor pentru sprijinirea muncii organizațiilor U.T.M. și de pionieri — în sensul de a le ajuta să desfășoare activități interesante, cu un bogat conținut educativ — s-a reflectat de asemenea în recenta adunare generală de partid de la Școala medie din Darabani

MIRON DOBOȘ
instructor al comitetului regional P.M.R. Suceava

Minuirea strungului cere pricepere și precizie. Nu-i ușor să stăpînești tainele dificilelor operații care se execută la această mașină. Cei doi tineri pe care-i vedeți în fotografie — elevi ai Școlii medii de cultură generală „Dimitrie Cantemir" din București — sînt foarte bucuroși că au început să deprindă executarea diferitelor lucrări la strung.

Cum vorbesc elevii

Una din preocupările de frunte ale pedagogilor trebuie să fie și aceea de a-i învăța pe elevi să vorbească; adică de a-i obișnui pe școlari să-și expună cunoștințele, ideile, sentimentele în mod corect, clar, precis, ordonat, motivat din punct de vedere logic, într-o limbă literară frumoasă.

Am asistat într-una din zilele trecute la cîteva lecții ținute la clasa a VII-a a Școlii de 7 ani din comuna Otopeni, cu gîndul de a urmări tocmai aspectele concrete ale acestei preocupări a profesorilor.

Ne-am oprit în primul rînd la o lecție de limba română. Elevii nu pot fi învățați, desigur, să se exprime corect și frumos numai la lecțiile de limba română. Acesta este un proces complex și îndelungat, la care trebuie să participe nu numai profesorul de limba română, ci la care sînt obligați să-și dea contribuția toți pedagogii, indiferent de specialitatea lor. Fără îndoială însă că lecțiile de limba română au în această privință o importanță primordială.

La lecția de limba română am observat însă că, din păcate, profesorul nu a dat toată atenția și importanța cuvenită exprimării orale a elevilor. Preocuparea lui pentru felul cum vorbesc elevii a apărut sporadic, în special în cazuri de greșeli mai grave. De pildă, profesorul a sezisat greșeala unui elev care, în cazul propoziției „Unii cară lemne", a pus verbul la persoana I-a singular, spunînd „unii car". El a îndreptat această greșeală pe loc și a cerut elevului să conjuge verbul la prezentul indicativului, pentru ca să-și dea singur seama în ce constă greșeala sa. Dar această grijă pentru corectarea greșelilor elevilor nu a fost, după cum am spus, continuă. Au fost trecute cu vederea alte greșeli, asupra cărora profesorul ar fi trebuit să se oprească. Bineînțeles că nu este necesar—nu ar fi nici posibil—ca profesorul să se oprească la fiecare greșeală în parte și să explice elevilor de ce nu e corect așa, de ce trebuie să se exprime altfel. In această privință profesorul se poate orienta de la caz la caz și poate deschide o discuție mai amănunțită numai atunci cînd socotește că este absolut util. Profesorul, antrenat în procesul predării, a scăpat din vedere această latură a obligațiilor sale. Aproape imediat după ce a corectat greșeala asupra căreia ne-am oprit mai sus, un elev a folosit forma „spui" pentru prezentul indicativului, persoana I-a singular. Desigur că de data aceasta ar fi fost suficient ca elevul să fie corectat și să se facă o analogie cu greșeala săvîrșită de colegul său cu cîteva minute mai de vreme. Profesorul a trecut-o, însă, sub tăcere. Un alt elev a folosit expresia „a face convorbiri". Era absolut necesar ca pedagogul s-o corecteze imediat, înlocuind-o cu o expresie corectă.

Justificînd felul cum a lucrat un exercițiu, un elev a spus: „Pentru „fratele" am pus cazul în genitiv". Profesorul ar fi trebuit să apeleze la cunoștințele de sintaxă ale elevilor și să-i întrebe ce greșeală a săvîrșit colegul lor, cu atît mai mult cu cît faptul se întîmpla în timpul unei lecții de gramatică.

Profesorul de limba română nu trebuie să uite nici un moment că predarea gramaticii are tocmai rolul de a-i învăța pe elevi să se exprime corect. El trebuie deci să le ceară în permanență să aplice regulile gramaticale învățate, în vorbirea lor de toate zilele.

O însemnătate deosebită pentru felul cum vorbesc elevii o are exemplul personal al profesorilor. In mare măsură elevii învață să folosească limba literară chiar de la dascălii lor. De aceea profesorul are datoria să fie foarte exigent cu felul său de a vorbi, trebuie să fie conștient în permanență de faptul că fiecare greșeală a sa poate deveni în scurt timp greșeala întregii clase. De aceea el nu-și poate permite, cum s-a întîmplat, să spună unui elev: „Substantivul, ce caz ai spus că este?" Nici nu trebuie să ceară elevilor să înlocuiască în mod nejustificat unele expresii corecte cu altele. La lecția de care ne ocupăm profesorul a cerut unui elev să înlocuiască formularea sa „Aici s-au purtat numeroase lupte" cu formularea „Aici s-au dus numeroase lupte", deși „s-au purtat" era corect

După cum am mai spus, felul cum vorbesc elevii nu este o problemă de strictă specialitate, care constituie monopolul profesorului de limba română. Fiecare profesor poate și trebuie să contribuie la îmbogățirea vocabularului elevilor, să-i deprindă să vorbească frumos și corect. Acest lucru pare să fie cunoscut de profesorul care predă matematica la clasa a VII-a „B" de la școala din comuna Otopeni. Asistînd la o lecție a lui am întîlnit mai puține greșeli în vorbirea elevilor. Este explicabil. La lecțiile de matematică se folosește un număr redus de cuvinte. Răspunsurile elevilor sînt scurte și se limitează de cele mai multe ori la 2-3 cuvinte, așa încît și posibilitatea de a face greșeli în exprimarea orală este mai mică. De îndată ce elevii ies din sfera limbajului științific se ivesc însă și formulările incorecte. De pildă, întrebat de ce nu și-a făcut tema, un elev a răspuns: „Am pierdut hîrtia care am avut graficul". De menționat că profesorul a corectat pe loc această greșeală.

Se ivesc însă în cadrul matematicii, chiar atunci cînd se folosesc termeni științifici de strictă specialitate, momente cînd profesorul este obligat să se îngrijească de îmbunătățirea vorbirii elevilor chiar în folosul disciplinei respective. In cadrul aplicării unei teoreme profesorul a folosit formula „Este necesar și suficient". Deși la fixare s-a putut vedea că elevii înțeleseseră demonstrația, ei nu puteau totuși să repete teorema și se încurcau de fiecare dată la „este necesar și suficient". De ce? Pentru că nu li s-a explicat rostul acestei asociații de noțiuni și pentru că, fără îndoială, cei mai mulți dintre ei nu reușeau să-i prindă sensul.

Am asistat și la o lecție de istorie. Ne-am bucurat văzînd că profesorul folosește disciplina sa pentru a îmbogăți vocabularul școlarilor. El s-a oprit la cuvinte ca jupan, cuhne, marcă, tranzit și și-a însoțit expunerea cu scurte explicații filologice, care au ajutat pe elevi atît în înțelegerea sensului acestor cuvinte cît și la memorarea lor. Am văzut această preocupare a profesorului și în faptul că nu a trecut cu vederea diferite expresii greșite ale elevilor (de exemplu, l-a corectat pe unul din ei care a spus „să catolicească" în loc de „să catolicizeze").

O lipsă care s-a făcut însă vizibilă și la lecția de istorie, ca și la celelalte lecții la care am asistat, a fost aceea că elevii nu sînt stimulați să vorbească singuri. Se observă tendința lor de a răspunde cît mai scurt și numai în urma unei întrebări. Este foarte necesar ca profesorii să-i deprindă pe elevi să dezvolte o temă care să cuprindă mai multe idei. Astfel elevii vor fi obligați să înlănțuie un număr de fraze pe care să le expună într-o anumită ordine, vor simți nevoia de a se exprima clar și fără greșeli și vor avea mai multe posibilități de a se obișnui să folosească limba literară.

Pentru a-i obișnui pe elevi să se exprime corect este necesară colaborarea tuturor profesorilor, indiferent de disciplina pe care o predau. Profesorii de fizică, de științe naturale, de matematică, de istorie etc. sînt datori să se ocupe nu numai de conținutul științific al răspunsurilor, ci și de forma lingvistică pe care o îmbracă acestea.

OCTAVIAN BUZESCU

GRIJA ÎNTREPRINDERII pentru munca școlii serale

In toate problemele, de la frecvență și baza didactico-materială și pînă la ridicarea nivelului predării nu există problemă în care întreprinderea ce își trimite muncitorii să învețe să nu poată fi de un real folos în munca școlii.

In anii trecuți, unele școli serale solicitau destul de rar sprijinul întreprinderilor, iar unele dintre acestea, la rîndul lor, rămîneau străine de activitatea școlilor. Apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență a făcut să crească mult atît simțul de răspundere al colectivelor de profesori din școlile serale cît și interesul întreprinderilor pentru asigurarea condițiilor unei bune desfășurări a procesului de învățămînt.

La școala noastră — Școala medie serală „Mao Tze-dun" din Capitală — devin tot mai evidente rezultatele bune ce se pot obține printr-o legătură strînsă cu întreprinderile unde lucrează elevii. La noi învață în prezent peste 500 de tineri muncitori de la întreprinderile „Mao Tze-dun", „Tricotajul Roșu", „Fraga", „Victoria Socialistă" ș.a. Comisia de selecționare din cadrul uzinelor „Mao Tze-dun" se preocupă îndeaproape de bunul mers al școlii. Zilnic membrii comisiei vin la noi și se interesează dacă școala are tot materialul didactic care-i este necesar, dacă instalațiile de lumină, căldură etc. funcționează normal, dacă nu este de efectuat vreo reparație. Foarte îndeaproape se informează membrii comisiei de frecvența elevilor, de procurarea manualelor și a bibliografiei necesare, de situația elevilor la învățătură. Reprezentanții conducerii întreprinderii, ai organizației de partid, ai organizației U.T.M. și sindicale stau de vorbă cu elevii muncitori ori de cîte ori au prilejul, fie la locul lor de muncă, în secții și ateliere, fie în timpul vizitelor pe care le fac la școală. Elevi ca turnătorul Marin Savu, lăcătușul Dinică Vasile ori lăcătușul Chirea Anton pot fi văzuți deseori stînd de vorbă cu tovarășul I. Marghioală, secretarul comitetului U.T.M. din uzină, ori cu tovarășul Gh. Trifan, membru al comisiei de selecționare. In discuțiile lor această se interesează de munca elevilor în școală, de progresele pe care le fac la învățătură. La rîndul lor și profesorii — îndeosebi diriginții — îi vizitează pe elevi la locul de muncă, interesîndu-se de activitatea lor în producție, căutînd să afle cum se comportă față de tovarăși, care sînt preocupările lor, năzuințele lor de viitor.

Orice acțiune menită a contribui la îmbunătățirea muncii școlii noastre se desfășoară printr-o strînsă colaborare cu toți factorii de răspundere din întreprinderi și în primul rînd în legătură cu comisiile de selecționare. Noi am propus ca în secțiile și atelierele întreprinderilor, precum și la clubul uzinelor „Mao Tze-dun" să se expună grafice privind frecvența elevilor. Propunerea noastră a fost primită cu mult interes de către comisiile de selecționare din cadrul uzinelor. Pentru completarea acestor grafice, comitetul U.T.M. și comitetul sindical din uzina tutelară ne-au și solicitat numele elevilor care nu au nici o absență, pentru a fi popularizați în cadrul întreprinderii; se vor afișa totodată și grafice asupra frecvenței pe clase și școală. Astfel de panouri vor fi organizate în viitor și la celelalte întreprinderi care au elevi la școala noastră.

Pentru stimularea interesului pentru învățătură al elevilor-muncitori primim ajutorul întreprinderilor. Acestea îi popularizează regulat pe elevii fruntași. Dar nu numai atît. Comitetul sindical al uzinelor „Mao Tze-dun" studiază posibilitatea de a alcătui grupe de elevi care lucrează în aceeași secție sau în același atelier și care să fie îndrumate de către un inginer. Aceasta îi va ajuta pe elevi atît în pregătirea unor teme mai grele, cît și în ceea ce privește lămurirea unor texte de specialitate mai ales la fizică, matematică etc. Sprijinul dat școlii ar fi și mai evident dacă clubul întreprinderii „Mao Tze-dun" și-ar inscrie în planul său unele activități menite să contribuie la ajutorarea elevilor-muncitori. De asemenea, clubul i-ar putea atrage pe elevi la lectura cărților existente în bibliotecă și recomandate de școală. Inițiativa întreprinderii „Tricotajul Roșu", care a luat măsuri pentru înzestrarea bibliotecii cu cărțile necesare elevilor, ar putea fi urmată și de clubul întreprinderii „Mao Tze-dun", care dispune de largi posibilități în acest sens. De asemenea, clubul ar putea organiza pentru elevii-muncitori consultații pe diferite teme, pe care să le acorde atît profesorii cît și activiștii clubului.

Sprijinul pe care îl primim nu este din păcate egal din partea tuturor întreprinderilor ai căror muncitori ne sînt elevi. De exemplu, unii șefi de secție de la întreprinderea „Clement Gottwald" nu numai că nu-i sprijină pe elevii-muncitori în munca de ridicare a nivelului lor cultural, dar uneori chiar îi împiedică de a frecventa cu regularitate cursurile.

Colectivul pedagogic al școlii noastre este conștient că de munca lui depinde, în primul rînd, buna pregătire a tinerilor muncitori elevi. Dar această muncă poate fi mult înlesnită și îmbunătățită prin sprijinul întreprinderilor în care lucrează elevii școlii.

C. PRISECARU
directorul Școlii medii serale „Mao Tze-dun" din București

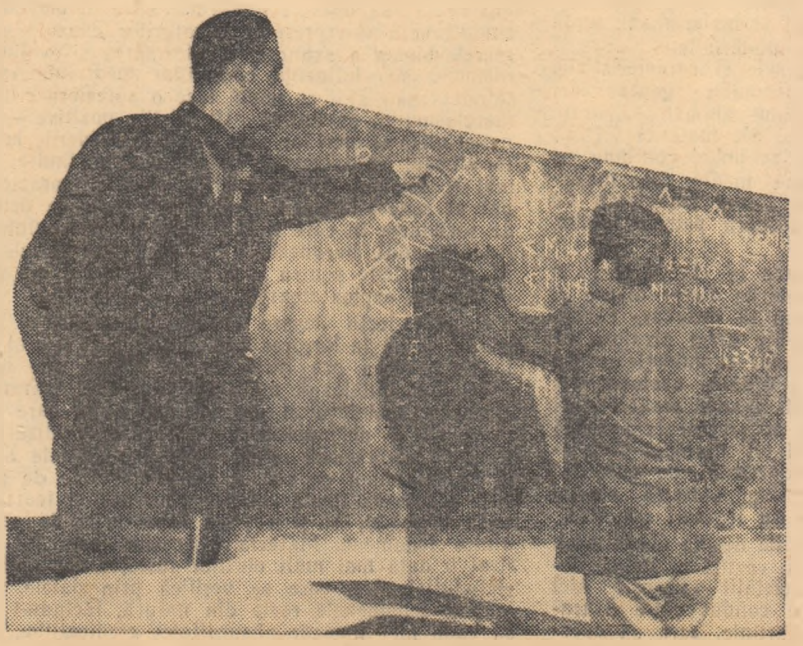

Numeroși muncitori ai Combinatului metalurgic din Reșița frecventează cursul seral al școlii medii. In clișeu: sudorul fruntaș Nicolae Martinescu, elev în clasa a VIII-a „D" a cursului seral, rezolvă cu pricepere o dificilă problemă de geometrie.

Frumos desen! Ai grijă însă cum îl colorezi...

DESENELE COPIILOR

Am avut de curînd prilejul să cercetez un însemnat număr de desene executate de copiii din grădiniţele şi şcolile elementare ale oraşului Sibiu. Erau desene naive, stîngace, arătînd însă, toate, atracţia deosebită pe care o simt copiii pentru a-şi exprima pe această cale un gînd, o idee, o stare emotivă.

Desenele copiilor preşcolari vădesc marea preferinţă pe care o au aceştia pentru compoziţii. Scenele cele mai frecvente în desenele cercetate sînt „Jocurile de iarnă" şi „Demonstraţia de 1 Mai", pe care fiecare copil le-a arătat într-un fel original.

Mai toţi au reprezentat spaţiul, aşa cum îl înţeleg ei, sub forma unei fişii late, pe care au aşezat obiectele respective. Pentru toţi este de asemenea comună neştiinţa de a reda proporţiile dintre obiecte. E adevărat că raportul dintre mărimi este o problemă abstractă pentru un copil de 6 ani, că el va începe să înţeleagă această noţiune abia în primii ani ai şcolii elementare. Totuşi, cu ajutorul educatoarei, chiar şi copilul preşcolar dobîndeşte posibilitatea de a determina relaţiile reciproce dintre dimensiunile vizibile ale obiectelor, de a respecta proporţia aproximativă dintre diferite figuri. Dacă educatoarea îl conduce să observe obiectele din realitate, dacă ea îi atrage în mod special atenţia asupra proporţiilor, îndrumîndu-l să vadă ce este „mai mare" şi ce este „mai mic", copilul nu va mai desena o floare mai înaltă decît un om sau o fetiţă mai mare decît casa în faţa căreia stă.

Copiii întîmpină la desen şi anumite dificultăţi provocate de cunoaşterea incompletă a obiectelor pe care vor să le deseneze. Pentru înlăturarea unor asemenea dificultăţi educatoarele trebuie să pună pe copii în contact direct cu obiectul, ajutîndu-i să observe corect caracteristicile acestuia. Copilul manifestă tendinţa de a reprezenta obiectele cît mai complet, cu toate detaliile. Dacă Luchian Ionescu, pentru a reda cît mai complet un tren, a desenat în mod just călătorii din vagoane văzuţi prin geamurile acestora, alţi copii – cei mai mulţi – au desenat chiar şi detaliile care nu se văd. In desenul „Aprovizionarea cantinei", de exemplu, un copil redă o casă cu etaj, cu un coş pe care iese fum şi, ca să se poată vedea soba şi bucătarul, înlătură peretele din faţă. Un alt copil desenează două autocamioane cu fructe şi cartofi făcînd abstracţie de obloanele maşinilor. Pentru înlăturarea acestei tendinţe a copiilor educatoarele trebuie să-i îndrume să deseneze la fiecare obiect numai părţile care se văd, pe care le-au constatat prin observarea directă a obiectului.

Foarte important este ca educatoarele să-i ajute pe copii să desprindă esenţialul obiectului şi să înlăture părţile de amănunt, care, prin marea lor varietate, pot provoca în mintea copiilor confuzii, ducînd uneori chiar la alterarea noţiunilor despre anumite obiecte.

Nu numai desenele copiilor preşcolari, dar chiar şi unele desene ale elevilor din clasele I–IV vădesc necunoaşterea unor legi elementare ale desenului realist. Astfel, în desenul „Uliţă cu gară", un copil din clasa a II-a înfăţişează flori mai mari decît casa şi reprezintă linia ferată prin semne convenţionale. In desenul „Copil cu cătel" un elev din clasa a IV-a îi face pomului rădăcini, ca şi cînd pămîntul ar fi transparent. Dacă asemenea înfăţişări naive executate de copiii de la grădiniţă au savoare, aceleaşi reprezentări ale copiilor de la şcoala elementară nu mai produc un efect similar.

Din desenele cercetate reiese că imaginile copiilor despre obiectele din jurul lor sînt adesea incomplete. Ca elevii să perceapă complet obiectele şi fenomenele naturii este necesar să-i punem în contact direct cu ele, să-i ajutăm să le observe şi să le analizeze. Prin desen ele se vor preciza şi se vor întări în conştiinţa copilului.

La lecţiile de desen învăţătorul trebuie să ceară elevilor să intuiască obiectele de desenat, să observe care este raportul dintre înălţime şi lăţime, din ce părţi se compune obiectul, care este forma lui principală, ce culoare are etc. Abia după intuirea obiectului se trece la reprezentarea lui grafică. Apoi elevii, cu ajutorul învăţătorilor, vor observa greşelile făcute şi le vor îndrepta. Cînd este vorba de o temă, planul lecţiei poate consta din explicarea temei de către învăţător, executarea ei de către elevi, analiza lucrărilor, aprecierea lor şi corectarea greşelilor.

In alegerea obiectelor şi a temelor de desenat trebuie să se pornească de la simplu la complex. De exemplu, elevii claselor I-a şi a II-a văd forma spaţială a obiectelor, dar nu o pot reda. De aceea în aceste clase se vor desena obiecte şi teme care nu cer să se redea forma în perspectivă. Aceasta poate fi înţeleasă prin observaţii treptate de elevii clasei a II-a abia pe la sfîrşitul anului.

Nu trebuie înţelese greşit cerinţele care le avem faţă de desenele copiilor. In desenele lor, copiii înfăţişează ceea ce îi înconjoară, exprimă ceea ce simt, într-o viziune unică şi originală. Educatorii nu trebuie să-i detaşeze de viziunea lor, ci să-i îndrume ca, în cadrul acestei viziuni, să introducă obiecte cît mai aproape de realitate.

ION BEMBEA

La primele lecţii de **bazele darwinismului**

Studiind în şcoala de 7 ani şi în şcoala medie cunoştinţele de bază asupra botanicii, zoologiei, geologiei, elevii îşi însuşesc o cultură temeinică în domeniul ştiinţelor naturale şi, în acelaşi timp, îşi formează bazele concepţiei ştiinţifice, materialist-dialectice, asupra vieţii.

De o deosebită importanţă pentru dezvoltarea orizontului ştiinţific al elevilor şi pentru dezvoltarea pregătirii lor ideologice este studierea în clasa a XI-a a bazelor darwinismului. Predînd această disciplină, am căutat să-i fac pe elevi să înţeleagă că ea a apărut ca rezultat al necesităţii de a explica originea şi esenţa fenomenelor vieţii, de a descoperi legile de apariţie, mişcare şi dezvoltare a materiei vii, ca şi legătura dintre evoluţia vieţuitoarelor şi desfăşurarea istoriei pămîntului. Pornind de la cele mai vechi încercări de explicare a acestor probleme, le-am vorbit elevilor în prima lecţie despre dezvoltarea societăţii şi progresele realizate în timp în ce priveşte cunoştinţele despre natură pînă la apariţia marilor biologi J. B. Lamarck şi Charles Darwin, precum şi despre marea contribuţie a lui I. V. Miciurin, care a făurit concepţia nouă a darwinismului creator sovietic. Am relevat totodată că bazele darwinismului sau biologia generală se leagă indisolubil de toate celelalte discipline biologice, deoarece folosesc în demonstrarea diferitelor concepţii şi teorii datele acestor discipline şi metodele lor de cercetare. In concluzie am subliniat că biologia generală este o ştiinţă care priveşte fenomenele biologice în evoluţia lor şi am stăruit asupra faptului că aplicaţiile ei au o mare importanţă teoretică şi practică, servind omului în transformarea dirijată a naturii plantelor şi animalelor.

O dată cu tratarea obiectivelor biologiei generale şi a relaţiilor ei cu celelalte ştiinţe despre natură, le-am explicat elevilor şi metodele de cercetare. Elevii au înţeles că ştiinţele despre natură au fost şi sînt arene de luptă între idealism şi materialism, luptă din care iese biruitoare concepţia materialistă.

Prin cunoştinţele despre lumea vie şi caracteristicile ei i-am determinat pe elevi să formuleze generalizări asupra regnului vegetal şi regnului animal, să arate însuşirile fundamentale şi specifice ale materiei vii. Ei au înţeles că metabolismul, adică schimbul continuu de substanţe şi energie dintre organism şi mediu, este însuşirea caracteristică a vieţii, ca o formă superioară de mişcare a materiei, care se desfăşoară potrivit legilor biologice.

Discutarea problemelor privitoare la diversitatea şi unitatea lumii vii, ca şi la deosebirile dintre plante şi animale mi-au dat prilejul să pun la încercare cunoştinţele din trecut ale elevilor. Le-am cerut acestora să facă scurte caracterizări ale plantelor şi animalelor din principalele grupe sistematice, în ordinea evoluţiei lor pe scara filogenetică a lumii vii. Aceste caracterizări au ajutat elevilor să-şi formeze o reprezentare unică asupra tabloului grandios al lumii vii în toată diversitatea formelor ei, în lumina progresului pe care l-a realizat, considerînd în acelaşi timp unitatea acestei lumi, în care grupele sistematice au legături genetice.

I-au interesat mult pe elevi lecţiile despre dezvoltarea biologiei în perioada predarwinistă, văzută în strînsă legătură cu evoluţia istorică a societăţii omeneşti. Aici materialul însuşi al lecţiilor m-a condus către o tratare cu un pronunţat caracter partinic, care să cucerească atenţia şi interesul elevilor. După ce elevii au făcut o scurtă caracterizare a condiţiilor social-economice ale orînduirii sclavagiste, le-am arătat cum a început lupta dintre idealism şi materialism în problema vieţii şi a originii ei, cum — pe lîngă explicaţiile idealiste, elaborate în antichitate şi explicaţii materialiste, care susţineau posibilitatea originii şi transformării organismelor pe baza unor cauze naturale. Aceste idei materialiste erau însă spontane, naive, elementare deoarece cunoştinţele despre natură nu erau dezvoltate, nici diferenţiate şi nu existau posibilităţi tehnice de studiere a naturii, deci lipsea materialul faptic necesar demonstrării.

In acelaşi mod am procedat la tratarea evoluţiei ştiinţelor biologice şi în celelalte perioade istorice, începînd întotdeauna cu analiza condiţiilor economice ale societăţii, relevînd dacă clasele dominante ale societăţii erau sau nu interesate în dezvoltarea ştiinţei. Totodată le-am arătat elevilor că, dacă în evoluţia ei ştiinţa este condiţionată de orînduirea socială existentă, ea contribuie, la rîndul ei, la ascensiunea economică a societăţii.

In tratarea importanţei lucrărilor lui Ch. Linné am stăruit ca elevii să urmărească munca creatoare a oamenilor de ştiinţă care au încercat să elaboreze un sistem de clasificare a plantelor şi animalelor, străduinţa lor de a găsi criteriile adevărate ale acestei clasificări. Am căutat să-i ajut pe elevi să vadă atît ceea ce este pozitiv în activitatea acestui om de ştiinţă cît şi erorile sale, văzute prin concepţia lui fixistă şi creaţionistă.

Le-am vorbit apoi elevilor despre însemnătatea cercetărilor înaintate ale unor oameni de ştiinţă ca G. L. Buffon, M. V. Lomonosov, G. P. Wolf şi A. Kaverznev cu privire la transformarea lumii vii, cercetări care au pregătit premisele apariţiei lamarckismului. In cele două lecţii despre J. B. Lamarck şi prima teorie evoluţionistă elevii şi-au însuşit multe cunoştinţe noi, au înţeles influenţa filozofilor iluminişti şi a revoluţiei burgheze din Franţa asupra concepţiei înaintate a acestui mare biolog. Descriind principiile de bază ale teoriei transformiste şi evoluţioniste a lui J. B. Lamarck am căutat să dezvolt gîndirea logică a elevilor, orientîndu-i spre interpretarea legăturilor cauzale prin care marele biolog a explicat transformarea şi evoluţia organismelor sub influenţa condiţiilor mediului. Am căutat totodată să-i ajut să poată face o apreciere critică a lamarckismului, subliniind atît părţile pozitive — nucleul materialist al teoriilor sale — cît şi scăderile lui — materialismul inconsecvent, mecanicist şi limitat, finalismul şi deismul. Le-am explicat elevilor caracterul dualist al concepţiei lui Lamarck prin cauzele determinate de societatea în care a trăit, cînd, după biruinţa asupra feudalismului, burghezia a trădat propriile sale concepţii materialiste pentru a-şi menţine interesele de clasă dominantă exploatatoare.

Primele lecţii despre bazele darwinismului au contribuit astfel la lărgirea orizontului ştiinţific al elevilor, la dezvoltarea pregătirii lor ideologice. Ele le-au dat prilejul să înţeleagă mai adînc strînsa legătură dintre structura societăţii şi suprastructura pe care o determină, să se obişnuiască de a face generalizări şi sinteze, să stabilească relaţii între cunoştinţele acumulate în timpul anilor de şcoală, să interpreteze de pe o poziţie ideologică justă diferite concepţii şi teorii din istoria biologiei, să-şi explice raporturile de cauzalitate dintre fenomene. Materialul acestor lecţii le-a demonstrat o dată mai mult elevilor justeţea concepţiei materialist-dialectice, care se verifică prin datele ştiinţifice şi prin fenomenele reale din natură, făcîndu-i totodată să vadă mai limpede absurditatea explicaţiilor idealiste, mistice şi obscurantiste. In acest fel primele lecţii despre bazele darwinismului au constituit şi un bun prilej de dezvoltare a educaţiei ateiste a elevilor.

LUCIA POPOVICI

IN FOLOSUL PATRIEI

Acţiunile elevilor

„Să realizăm cît mai multe economii în folosul patriei" — iată lozinca ce i-a mobilizat pe elevii Şcolii de 7 ani nr. 67 din Capitală în acţiunile lor patriotice.

Elevii au dat, după puterile lor, o mînă de ajutor la construcţia noii şcoli de 7 ani din cartierul lor, au transportat pietre, cărămizi, moloz, au nivelat curtea şcolii etc. Şi curăţenia din interiorul şcolii a fost pusă la punct tot cu ajutorul elevilor.

Este vrednică de amintit şi participarea lor la munca de folos obştesc în parcul 23 August, la curăţirea aleilor, la îngrijirea florilor. Elevii au prestat aci timp de 3 zile peste 600 de ore de muncă voluntară.

Contribuţia părinţilor

Şcoala medie din Lupeni este gospodărită cu multă chibzuinţă. Aci nu se iroseşte nici un ban. Începînd cu pedagogii şi sfîrşind cu elevii, toţi luptă pentru păstrarea bunului obştesc, pentru economii.

In acţiunea de economisire sînt antrenaţi şi părinţii elevilor. Astfel, în acest an părinţii au confecţionat pentru şcoală, cu mijloace locale, 10 table, material didactic, rame pentru tablouri, cuiere de perete pentru fiecare clasă, au reparat instalaţiile sanitare şi caloriferele.

Şi Şcoala de 7 ani nr. 1 din Lupeni primeşte un sprijin important din partea părinţilor. Cu ajutorul acestora s-a amenajat curtea şcolii cu pietriş şi nisip, economisindu-se pe această cale o sumă importantă. Cu o parte din economiile realizate s-au procurat pentru atelierul şcolii şublere, compase, pile, menghine şi un strung.

La rîndul lor, şi elevii acestor şcoli îşi dau cu drag contribuţia la acţiunile de muncă voluntară. De curînd un număr de 300 de elevi de la şcolile medii şi de 7 ani din Lupeni au plantat 40.000 de puieţi pe un teren de 6 hectare.

Etape în pregătirea viitorilor maiștri

Direcția principală a eforturilor în pregătirea profesională a viitorilor maiștri urmărește perfecționarea acestora în munca de specialitate, lărgirea orizontului lor tehnic. Această activitate trebuie să contribuie la transformarea poziției elevului-maistru față de activitatea secției din întreprinderea în care este repartizat. Dacă, atunci cînd era muncitor, el avea în primul rînd datoria să dea un randament cît mai ridicat la mașina sau bancul său de lucru și să contribuie — în cazul muncii în echipă sau în brigadă — la realizarea sarcinilor unui colectiv restrîns, ca maistru el va trebui să privească munca prin perspectiva întregii secții, să fie conducătorul, pe locul de producție, al unui colectiv larg, să aprofundeze tehnologia de fabricație și problemele economice.

Pentru a asigura o astfel de pregătire a elevilor maiștri este necesar să se îmbine cu pricepere instruirea teoretică cu cea practică. In scopul de a facilita analiza diferitelor etape ale pregătirii profesionale a elevilor maiștri, am împărțit această activitate în patru cicluri, în funcție de însușirea disciplinelor tehnice și de gradul pregătirii generale a elevilor. Acestea sînt: C. 1 — pregătirea de muncitor calificat cu care intră elevul-maistru în școală; C. 2 — practica introductivă efectuată în anul I de studii; C. 3 — practica de bază desfășurată la sfîrșitul anului III și C. 4 — practica de specializare în timpul căreia se pregătește lucrarea pentru examenul de diplomă.

Ținînd seama de cunoștințele teoretice și deprinderile practice cu care intră în școală elevii-maiștri, foști muncitori în producție, raportul între evoluția acumulărilor de cunoștințe teoretice și deprinderi practice este cel exprimat în graficul din fig. 1. După cum se vede în grafic din diferența ordonatelor punctelor c și b, acumulările teoretice sînt rămase în urmă față de deprinderile practice. Pentru a le echilibra sînt necesare eforturi deosebite în predarea disciplinelor de specialitate și de cultură tehnică generală. Evitarea consecințelor negative pe care le poate avea însușirea unui volum prea mare de cunoștințe teoretice în anul I de studii a impus în acest an școlar și cere cu mai multă tărie pentru viitor selecționarea elevilor în așa fel încît nivelul cunoștințelor lor teoretice la intrarea în școală să fie mai ridicat decît al seriilor anterioare.

Acumularea cunoștințelor teoretice poate fi realizată treptat, prin cursuri de minim tehnic și cursuri de înaltă calificare, predate paralel cu munca în producție. Profesorii de specialitate din școlile tehnice de maiștri pot contribui la ridicarea substanțială a nivelului cunoștințelor științifice și tehnice ale viitorilor elevi-maiștri prin elaborarea, sub îndrumarea specialiștilor din ministere, a programelor cursurilor de pregătire pentru admiterea în școala de maiștri. In perioada premergătoare deschiderii anului școlar trebuie procedat la o cît mai largă și în același timp minuțioasă examinare a candidaților atît în ceea ce privește aptitudinile lor, cît și nivelul cunoștințelor de cultură tehnică generală și de specialitate.

In fig. 2 prezentăm diagrama modificată în funcție de asigurarea unei pregătiri de bază mai înalte a elevilor-maistri. Eliminarea suprafeței haşurate marchează grafic creșterea nivelului inițial de cunoștințe al elevilor-maiștri.

Ciclul „C2" al acumulării de cunoștințe în perioada practicii introductive constituie începutul activității sistematice, în cadrul școlii, a viitorilor maiștri. Elementele studiate în această perioadă de practică trebuie axate în special pe cunoștințele cu caracter tehnic general desprinse din predarea cursurilor de fizică, tehnologie și desen. Elevii-maiștri vor fi obișnuiți să recunoască în practică fenomenele tratate în capitolele de mecanică, căldură și electricitate, procesele de bază ale tehnologiei mecanice și să citească curent planurile și diagramele sectoarelor de producție.

Este necesar, de asemenea, să se extindă chiar din perioada ciclului introductiv participarea directă la procesul de producție a elevilor-maiștri, dîndu-li-se răspunderea asupra executării unor lucrări. Aceasta cere însă ca întreprinderile să acorde asistență tehnică, să îndrume și să supravegheze realizarea temelor de practică înscrise în programă, iar sectoarele productive să comunice periodic rezultatele obținute de elevii-maiștri.

Disciplinele studiate în decurs de doi ani oferă elevilor-maiștri un orizont mai larg, de care trebuie să se țină seama și pe care trebuie grefate principalele teme ale practicii din al treilea ciclu. Predarea elementelor de calcul în majoritatea cursurilor din anul II de studii dezvoltă interesul pentru cercetarea utilajului industrial. In această direcție trebuie dirijată practica, insistîndu-se în mod special asupra dimensionării, solicitării și comportării în exploatare a tuturor agregatelor folosite în procesul de producție.

Care sînt direcțiile urmărite de practică în al treilea ciclu de pregătire? Activitatea în această perioadă urmărește, ca principal obiectiv, să dea elevilor posibilitatea de a aplica în producție cunoștințele privind calculul și dimensionarea unor piese, organe de mașini etc. și să le formeze deprinderea de a folosi — în condițiile cerute de tehnica și tehnologia cea mai înaintată — utilajele și agregatele. De asemenea, practica în această perioadă trebuie să-i pregătească pe viitorii maiștri ca buni organizatori și coordonatori ai producției, care să cunoască temeinic factorii de care sînt determinate creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Ciclul al patrulea — practica de specializare — în timpul căreia elevii-maiștri elaborează și proiectul pentru examenul de diplomă, trebuie să concretizeze activitatea depusă în timpul celor

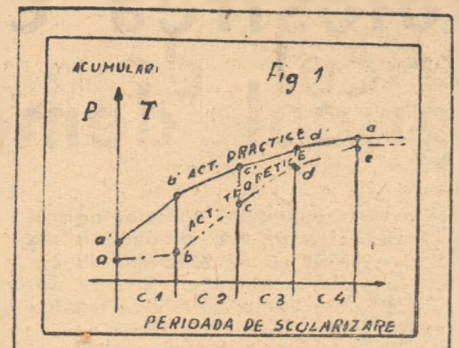

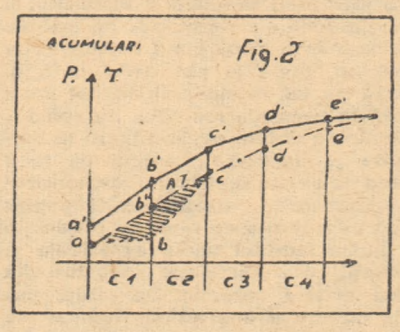

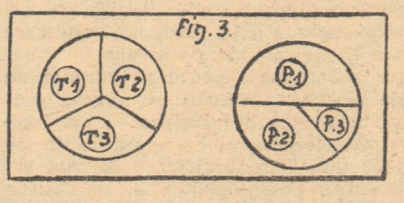

trei ani de studii și în același timp să ofere elevilor condiții cît mai bune pentru pregătirea proiectului de diplomă. In această perioadă, relativ scurtă, elevii-maiștri, concentrîndu-se uneori cu precădere asupra culegerii datelor necesare întocmirii proiectului de diplomă, subapreciază celelalte obiective, ceea ce duce la scăderea nivelului unei pregătiri de ansamblu. Cercetarea perioadelor de desfășurare a ciclurilor teoretice și a ciclurilor practice (fig. 3) și compararea acestora arată că se impun serioase măsuri coordonate din partea școlii și întreprinderii, pentru ca în etapa finală (P3) cele două obiective care trebuie urmărite concomitent — practica de specializare și proiectul de diplomă — să fie pe deplin atinse. Astfel, se impune desfășurarea unei practici intensive, urmărite operativ prin grafice care să consemneze felul cum sînt aplicate în muncă cunoștințele acumulate la disciplinele cu caracter special. Pentru aceasta este necesară antrenarea elevilor-maiștri în coordonarea unor lucrări de înaltă tehnicitate care să le relieteze aptitudinile.

Desigur, formarea viitorilor maiștri pentru producție reprezintă un proces complex, ale cărui elemente nu au putut fi pe deplin cuprinse în analiza pe care a urmărit-o acest articol. Socotim însă, pe baza experienței școlii noastre, care califică un număr important de maiștri pentru industria grea, că acțiunea coordonată a principalilor factori care determină nivelul pregătirii viitorilor maiștri poate aduce o contribuție substanțială la îmbunătățirea activității școlilor tehnice.

Ing. GH. GRIGORIU
Grupul școlar metalurgic „Al. Ioan Cuza" Galați

PROBLEME

PIERDUTE DIN VEDERE

Pe multe din șantierele regiunii Hunedoara — la Deva, la Călan, pe Valea Jiului — fac practică în producție ucenicii Școlii profesionale a Trustului regional de construcții.

Dacă îi veți întreba pe șefii de șantier și pe maiștri cum lucrează ucenicii, veți auzi multe aprecieri elogioase asupra calității muncii viitorilor constructori și a disciplinei acestora. Tinerii zidari de pe șantierul denumit „12 blocuri" din Deva, de pildă, au contribuit la ridicarea de roșu a acestei importante lucrări. Brigăzile de tîmplari, zidari, electricieni și instalatori tehnico-sanitari au participat la toate lucrările de construire a trei noi blocuri pentru minerii din Lupeni. Și cele citate sînt departe de a epuiza lista exemplelor pozitive.

Acestea sînt rezultate concrete, care pot fi socotite drept importante succese în activitatea școlii.

Dar această activitate pozitivă este oare suficientă pentru a ne da certitudinea că viitorii constructori calificați de Școala profesională T.R.C.L. vor deveni muncitori cu un orizont larg, cunoscători ai activității complexe care se desfășoară pe șantierele noastre de construcții?

Inițial, la această întrebare unii din profesorii școlii au ridicat oarecum nedumeriți din umeri:

„Sînt sau nu sînt elevii fruntași în muncă pe șantier? Sînt. Atunci, ce se poate cere mai mult în această privință?"

Ce se poate, ce trebuie să se ceară, a arătat printre altele, o scurtă discuție cu un grup de ucenici fruntași ai școlii. Discuția a început cu zidarii, pe șantierul „12 blocuri". Au fost întrebați dacă știu care este prețul de cost planificat al apartamentelor pe care le lucrează și care este angajamentul colectivului de pe șantier în privința reducerii prețului de cost. Sebastian Neamțu și Roman Bogdan, care se numără printre ucenicii buni ai școlii, au dat, după o îndelungată tăcere, răspunsuri atît de diferite și în același timp într-o asemenea flagrantă contradicție cu realitatea, încît apărea limpede că nu au cunoștințe în acest domeniu. Aceeași întrebare, repetată ucenicilor care lucrează pe alte șantiere, ne-a adus un singur răspuns apropiat de realitate: cel al ucenicului instalator-electric Gheorghe Ștefan, care a spus că prețul de cost al unui apartament trebuie să fie între 45-50.000 lei.

— De unde cunoști aceste cifre?

— Am citit în ziare.

Deci nici în acest caz răspunsul nu se baza pe cunoașterea problemelor specifice ale șantierului. De altfel, intervenția profesorului de tehnologia meseriei arată că pe șantierul din Lupeni, constructorii au scăzut prețul de cost sub 40.000 de lei. Iată deci, cum o realizare însemnată, o victorie a constructorilor de la Lupeni, a rămas necunoscută ucenicilor de pe acest șantier nu a fost folosită în educarea lor.

Sînt și alte probleme tehnice și economice privind activitatea pe șantier pe care ucenicii le cunosc insuficient, ceea ce dovedește că activitatea de îndrumare și control a profesorilor de specialitate nu s-a orientat în acest domeniu. Mulți dintre ucenici nu știu, de pildă, care este înălțimea proiectată pentru o cameră, care este norma de lucru a muncitorilor din specialitatea pentru care se califică, cîți metri cubi de lemn sînt planificați pentru cofraje...

Profesorii de tehnologie controlează cu minuțiozitate procedeele de lucru, schițele și însemnările de șantier ale ucenicilor trecute în caietele de practică. In aceste caiete însă, nu apare nici un rînd cu privire la victoriile deosebite în muncă ale constructorilor fruntași prin aplicarea respectivelor metode.

Concluziile discuției purtate cu ucenicii Școlii profesionale de construcții din Deva trebuie să fie pentru mulți dintre profesorii de tehnologie din școlile profesionale și tehnice punctul de plecare pentru îmbunătățirea activității didactice, pentru orientarea acesteia către îndrumarea mai cuprinzătoare a ucenicilor în problemele tehnice și economice complexe pe care le ridică activitatea pe șantier, în fabrici sau uzine.

M. H.

Expoziția de lucrări practice ale elevilor maiștri

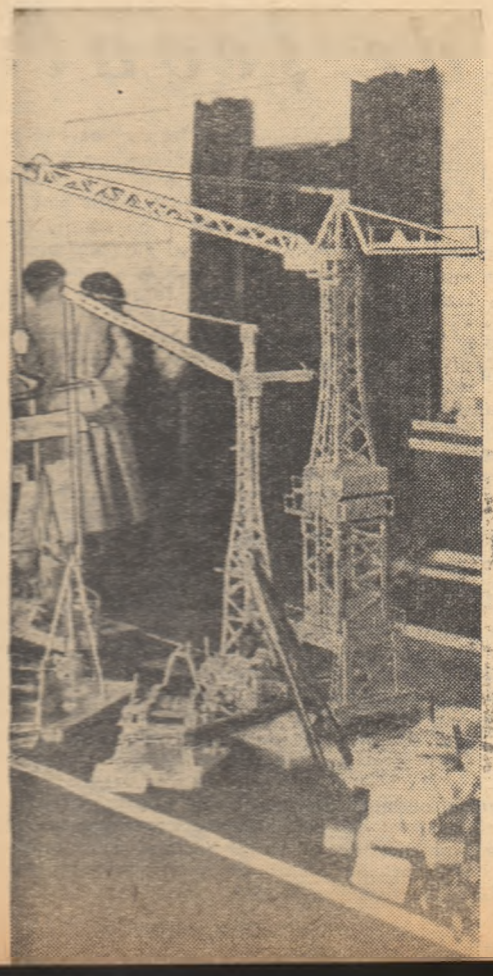

Pe șoseaua Mihai Bravu, la Centrul școlar de construcții, s-a deschis zilele acestea o expoziție de lucrări practice efectuate de elevii-maiștri. In cadrul expoziției sînt prezentate peste 250 de machete reprezentînd utilaje în stare de funcțiune, pentru șantierele de construcții, aparate electrice, numeroase produse finite din lemn, diverse unelte, armături, clădiri în miniatură etc. Toate exponatele reprezintă lucrări ale elevilor-maiștri care se pregătesc în specialitățile construcții, mecanici pentru utilaje de șantier, mecanici pentru întreținerea mașinilor, instalatori tehnico-sanitari, electricieni, tehnologi în industria materialelor de construcții și pentru produse finite din lemn.

Insemnătatea expoziției nu constă însă numai în numărul și varietatea lucrărilor prezentate. Dacă treci fără să te grăbești prin sălile ei, dacă examinezi cu atenție exponatele, îți apare limpede creșterea orizontului de preocupări tehnice și științifice al viitorilor maiștri. Aparatele pentru determinarea cîmpului magnetic și pentru măsurarea rezistenței electrice, macheta macaralei „Pionier", cea a malaxorului pentru topit asfalt sau cea a escavatorului cu mai multe cupe, toate în stare de funcțiune, reprezintă numai cîteva din lucrările executate cu mare ingeniozitate

Deosebit de fine sînt modelele de mobilier executate în miniatură din plăci aglomerate. La fel de ingenios realizate sînt și clădirile în minialură, schela exterioară din lemn pentru tencuit un bloc de 7 etaje, precum și diversele armături și cofraje executate de elevii-maiștri constructori din anul I.

Incredințînd elevilor-maiștri astfel de lucrări, conducerea Centrului școlar de construcții din Capitală a realizat un scop dublu: a stimulat inițiativa, avîntul creator al viitorilor tehnicieni și totodată a îmbogățit substanțial cabinetele școlare cu un bogat material didactic, deosebit de util în aprofundarea cunoștințelor de specialitate.

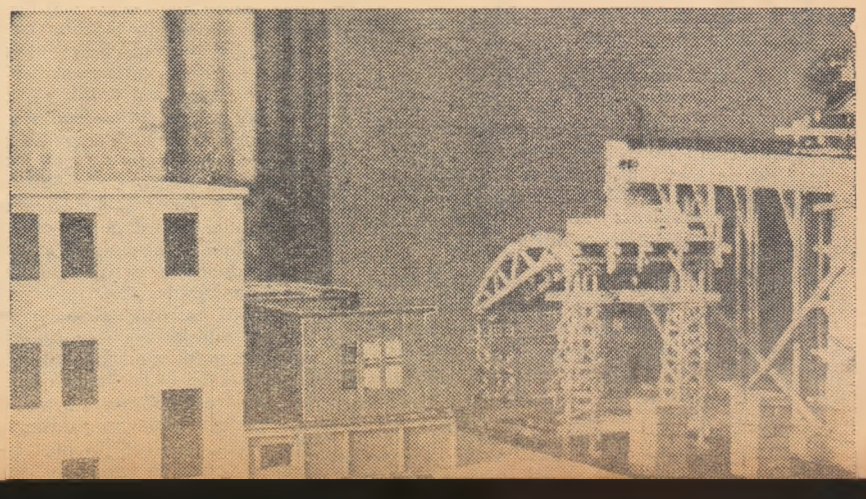

STINGA: Machete în funcțiune ale unor macarale

Secția ucenicilor

La cererea conducerii și a comitetului U.T.M. al Școlii profesionale de prelucrare a lemnului, direcția fabricii „Scînteia" din Piatra Neamț a luat hotărîrea de a organiza în cadrul halei de gater un schimb complet format numai din ucenici.

De curînd, tinerii cărora li s-a încredințat cinstea de a lucra în „secția ucenicilor" au pornit la treabă. Sub conducerea maistrului comunist Constantin Cazacu, care se ocupă cu multă dragoste de îndrumarea profesională a viitorilor muncitori, tinerii au dovedit din plin că merită încrederea care le-a fost acordată. Ucenici ca Mihai Sturzu, Sofia Neagu și Ștefania Stan au început să fie supranumiți de către muncitorii mai vîrstnici ai întreprinderii „cei mai tineri fruntași ai noștri".

Bilanțul primelor săptămîni de muncă în „secția ucenicilor" este concludent: tinerii din această secție reușesc să dea zilnic mai mult de 10 m.c. de cherestea peste prevederile planului.

Un cerc de economie politică

La Centrul școlar agricol din Blaj a fost înființat un cerc de economie politică printre membrii căruia se numără atît elevii Școlii tehnice de contabilitate agricolă cît și elevii Școlii agricole profesionale din localitate

Activitatea cercului se desfășoară pe baza unui plan care a fost întocmit la începutul anului școlar. S-au fixat, de asemenea, datele la care urmează a se discuta fiecare temă, în funcție de planificarea calendaristică a materiei, avîndu-se grijă ca tema ce formează subiectul discuțiilor din cerc să fi fost parcursă în prealabil de către elevi în cadrul lecțiilor.

Discuțiile purtate în cadrul cercului cu privire la caracterul obiectiv al legilor economice la venitul național, la gospodărirea chibzuită a întreprinderilor, la productivitatea muncii și prețul de cost etc. îi ajută mult pe elevi pentru aprofundarea problemelor de economie politică. Rezultatele acestor preocupări se reflectă în îmbunătățirea simțitoare a situației la învățătură atît la această disciplină cît și la celelalte discipline economice care se predau în școli

Intîlnire cu muncitori fruntași în producție

La Școala profesională de ucenici de pe lîngă Fabrica de rulmenți din Bîrlad a luat ființă de curînd un cerc tehnic. Ucenicii membri ai acestui cerc s-au întîlnit zilele trecute cu fruntașii și inovatorii din uzină. Aceștia le-au vorbit despre metodele lor avansate de lucru cît și despre metodele muncitorilor fruntași de la uzina de rulmenți din Moscova, care au fost aplicate cu succes la fabrica de rulmenți din Bîrlad.

Au colectat 25.000 kg. fier vechi

In ultimele săptămîni, în regiunea Timișoara au fost colectate prin contribuția voluntară a brigăzilor U.T.M. de muncă patriotică peste 25.000 kg. fier vechi, precum și importante cantități de metale neferoase. La această frumoasă acțiune au adus o contribuție importantă ucenicii și elevii de la Grupul școlar „Electromotor" din Timișoara, precum și cei de la Grupul școlar metalurgic din Reșița.

Grijă pentru educația fizică a ucenicilor

Conducerea Școlii profesionale miniere din Lupeni se preocupă cu atenție de educația fizică a ucenicilor. In școală se desfășoară zilnic gimnastica de înviorare. In atelierele-școală s-a introdus așa numita „pauză de educație fizică".

Colectivul sportiv al școlii desfășoară și el o bogată activitate. Mărturie în această privință sînt numeroasele cupe, diplome, plachete și medalii cîștigate de ucenici în întrecerile sportive organizate în localitate sau pe regiune

Folosirea cîmpului agricol demonstrativ

„Atelierele" școlilor cu caracter agricol sînt cîmpul, livada, via, grădina, ferma etc. Aici ucenicii și elevii învață să cunoască în practică uneltele, mașinile, solul, plantele, animalele, să aplice tehnica înaintată.

Pentru instruirea practică a ucenicilor și elevilor din școlile cu caracter agrotehnic este necesar însă și un cîmp demonstrativ experimental, unde ei pot avea în față, desfășurat pe un spațiu restrîns, tot ceea ce învață la cursurile teoretice de specialitate. Pentru a obține același lucru în cultura mare producătoare ar trebui un timp mult prea îndelungat. Cîmpul demonstrativ este necesar de asemenea și pentru faptul că în culturile cu plan de producție nu ne putem îngădui unele experiențe și demonstrații care sînt foarte necesare din punct de vedere didactic. De pildă, punerea în cultură a unei plante legumicole noi pentru localitatea unde se află școala, tăieri experimentale la adîncimi mai mici de 25 cm la livezile de pomi etc.

Aceste considerații ne-au determinat să înființăm la școala noastră — școala profesională horticolă din Bistrița — un cîmp demonstrativ legumicol cu o suprafață de circa 1500 mp. Prin înființarea lui am urmărit crearea posibilităților de a cultiva unele plante în afara planului de producție, mai ales a acelor plante cuprinse în programa școlară, dar care nu sînt cultivate în cîmp. Tot aici experimentăm un complex de lucrări agrotehnice comparative și demonstrative, iar elevii se deprind cu lucrările științifice.

Activitatea pe cîmpul demonstrativ ne dă posibilitatea să obținem rezultate pozitive pe trei planuri de deosebită importanță. In primul rînd se lărgesc mijloacele metodice de instruire a elevilor. In același timp, pe plan științific căpătăm posibilitatea de a obține soiuri noi de plante legumicole și de a determina cele mai indicate metode agrotehnice. De asemenea, existența cîmpului demonstrativ ne dă, pe plan economic, posibilitatea de a produce semințe de plante selecționate — elite — care, puse în cultura mare, dau recolte sigure și bogate, sporind producția și contribuind la reducerea prețului de cost.

In obținerea unor rezultate pozitive a avut o deosebită însemnătate organizarea tehnică a cîmpului demonstrativ, începînd cu alegerea terenului și determinarea suprafeței sale în funcție de scopurile urmărite și de tematica experiențelor și sfîrșind cu asigurarea mijloacelor materiale — semințe, îngrășăminte, unelte, aparate, mașini etc.

Terenul a fost astfel ales încît el să reprezinte cel mai bine, din punct de vedere pedologic, caracterele solului local, care este podzol argilos. Pregătirea terenului — agrofondul — s-a făcut de asemenea în condițiile culturii de producție.

Pe baza tematicii am trecut la împărțirea terenului în parcele și subdiviziuni. Parcela culturilor demonstrative cuprinde 3 soiuri de tomate semănate direct pe terenul de cultură, culturi de varză timpurie, ardei pentru semințe și tomate cultivate prin aplicarea a diferite îngrășăminte. In parcela de culturi de plante noi, experimentăm batatul sau, așa cum i se spune de obicei, cartoful dulce; alunul de pămînt (Arahis hypogaca) și dungățea (Tetragonolobus purpureus). Pe parcela a treia se execută lucrări de selecționare a legumelor și de aclimatizare a unor soiuri noi, ca de pildă castraveții din soiul „Muromski", pepeni cantalupi „Buharka", tomatele „Bistrița". Pe alte două parcele se fac culturi comparative, dintre care citîm 18 soiuri de tomate și culturi pentru obținerea de semințe.

Toate lucrările în cîmpul experimental sînt executate exclusiv de elevi, indeosebi de cei din anul II, care învață legumicultura. Participarea elevilor la lucrări se desfășoară pe baza graficului de rotație, pentru ca fiecare să urmărească de la început și pînă la sfîrșit procesele bioagrotehnice.

Executarea fiecărei lucrări noi în cîmpul demonstrativ a fost precedată ca și în culturile de producție de explicațiile profesorului sau ale maistrului tehnician.

Rezultatele obținute prin munca pe cîmpul demonstrativ sînt oglindite atît în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, cît și în realizarea unor însemnate sporuri de producție prin folosirea semințelor de plante legumicole selecționate ori a soiurilor nou create. Bunăoară, folosind semințele hibridului de morcovi Chantenay încrucișat cu Flaake obținut în cîmpul experimental s-a ajuns la recolta record de 30.000 kg. morcovi la ha, față de 15-18.000 kg/ha la soiurile mai vechi; la tomate producția a fost de asemenea ridicată de la 16-18.000 kg/ha, la 20-22.000 kg/ha. Executînd culturile experimentale din cîmpul demonstrativ și culturile comparative cu mai multe soiuri din aceeași specie, elevii învață cu ușurință caracterele plantelor, memorează vizual soiurile, se deprind să desfășoare lucrări mai complexe, la care aplică metodele avansate. Cîmpul demonstrativ ne furnizează, în același timp, și o bună parte din materialul didactic, ca de pildă plante în diferite faze de creștere și de dezvoltare, organe de plante, semințe etc.

Toate aceste rezultate dovedesc din plin că folosirea cîmpului demonstrativ constituie un bun mijloc de aprofundare și fixare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor dobîndite de elevi. El este, în același timp, un adevărat laborator natural în care și profesorul își poate perfecționa cunoștințele profesionale pentru a contribui prin cercetări științifice, la rezolvarea unor probleme importante ale agriculturii.

Prof. CONSTANTIN PODANI
director adjunct al Școlii profesionale horticole din Bistrița

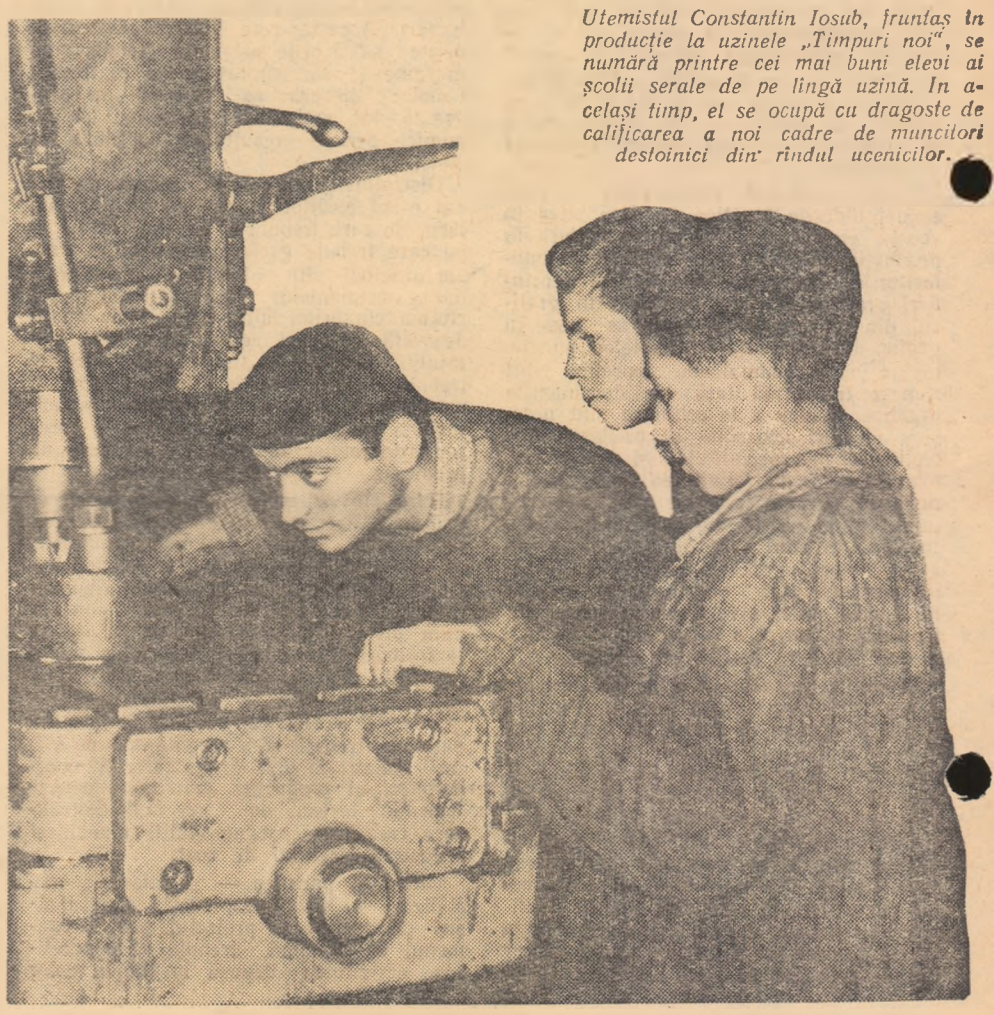

Utemistul Constantin Iosub, fruntaș în producție la uzinele „Timpuri noi", se numără printre cei mai buni elevi ai școlii serale de pe lîngă uzină. In același timp, el se ocupă cu dragoste de calificarea a noi cadre de muncitori destoinici din rîndul ucenicilor.

Cu dragoste față de școală

Adăpostită într-o clădire spațioasă, cu o arhitectură sobră, modernă, Școala de meserii din Timișoara este îngrijită cu deosebită dragoste de colectivul ei de elevi. Dacă vizitați sălile luminoase de clasă, laboratoarele, dormitoarele internatului, nu se poate să nu vă atragă atenția curățenia sclipitoare a acestora, aranjamentul plin de gust estetic pe care-l întîlniți pretutindeni.

— E școala noastră dragă. Cum să nu-i purtăm în fiece zi de grijă? — spun cu simplitate, dar cu mîndrie, elevii.

Și în alți ani elevii Școlii de meserii din Timișoara și-au îngrijit cu dragoste școala, dar acum fac mult mai mult decît în trecut. Aceasta se datorește faptului că pedagogii au orientat în mod deosebit activitatea lor de educare comunistă a elevilor către formarea deprinderilor de autodeservire.

Iată cîteva rezultate concrete în această privință. Fetele de la secția croitorie au cerut să curețe singure parchetul din dormitoare și din sălile de clase. Tot ele șterg praful de pe mobilierul claselor, spală geamurile dormitoarelor și ale sălilor de clasă, servesc masa colegilor lor etc. Băieții fac de serviciu pe unitatea școlară și la bucătărie, au curățat curtea și terenurile sportive, au plivit straturile de flori din jurul școlii.

Introducerea elementelor de autodeservire în școală a confirmat adevărul că elevii respectă propria lor muncă și veghează ca întregul colectiv s-o respecte. Munca pentru întreținerea curățeniei și a ordinei în clasă, pe coridoare, în sala de mese, munca pentru întreținerea și repararea mobilierului și a altor bunuri materiale ale școlii contribuie la educarea elevilor în spiritul păstrării avutului obștesc, al ordinei și disciplinei conștiente. In afara acestor însemnate rezultate educative, activitatea de autodeservire aduce școlii și însemnate economii materiale.

Unii profesori s-au întrebat, la început, dacă nu cumva introducerea autodeservirii ar putea avea drept consecință o oarecare limitare a acțiunilor organizate în timpul liber, dacă nu cumva grija pentru păstrarea curățeniei în școală și pentru aspectul estetic al fiecărei încăperi nu va determina organizarea la intervale mai mari a șezătorilor, serbărilor, întîlnirilor și reuniunilor tovărășești, care de obicei dau griji în plus celor ce se ocupă cu ordinea și curățenia școlii. Aceste temeri s-au dovedit neîntemeiate. Diferitele manifestări extrașcolare au continuat să fie programate la fel de frecvent, poate chiar mai frecvent decît în alți ani școlari. Autodeservirea a pus însă o amprentă pozitivă și asupra acestor activități. Sălile în care se desfășoară acum șezătorile, întîlnirile, reuniunile tovărășești sînt întotdeauna pavoazate sărbătorește, iar participanții la aceste manifestări se îngrijesc ca aspectul și curățenia sălilor să fie păstrate pînă la sfîrșit. Dacă i se mai întîmplă unui „uituc" să scape pe jos vreo bucățică de hîrtie, i se atrage atenția și el, roșind, o ridică de îndată.

Cu cît diferitele forme de autodeservire prind rădăcini mai adînci în masa colectivului de elevi, iar educarea în acest spirit le formează convingeri mai profunde, tinerii din școala noastră participă mai activ și cu rezultate tot mai bune nu numai la păstrarea și îngrijirea bunurilor școlii, ci și la munca patriotică pentru înfrumusețarea orașului, la plantarea de pomi, la lucrările de hidroameliorații. Din jurnalele de clasă, din însemnările celor care răspund de diferitele activități în școală și în internat, din graficul reprezentînd aceste activități reiese că nu există zi în care elevii să nu înfăptuiască ceva care să dovedească concret dragostea și atașamentul lor față de școală, conștiința lor patriotică. Iată, de pildă, însemnările privind o singură zi de la începutul acestui an școlar, pe care le-am înmănunchiat din diferite jurnale de clasă: „...Ucenicii lăcătuși au terminat dotarea cu scaune rabatabile a bancurilor de lucru din noul atelier. Ei continuă să completeze cu toate sculele necesare încă zece truse de lucru... Ucenicii tîmplari și instalatori au confecționat etajere pentru flori care vor fi puse în dormitoare și pe culoare... Fetele din clasa de croitorie au lucrat perdeluțe și învelitori din creton pentru etajerele de flori... Două din brigăzile de muncă patriotică au efectuat 320 de ore pe șantierul de hidroameliorații din apropierea orașului".

Rezultatele pozitive obținute în munca de educare comunistă prin introducerea elementelor de autodeservire constituie un serios imbold pentru colectivul didactic al școlii noastre, conturîndu-i în același timp noi și importante posibilități pentru educarea comunistă a schimbului de mîine al clasei muncitoare.

FLORENTINA BOCU
directoare adjunctă a Școlii de meserii din Timișoara

VIAȚA SINDICALĂ ÎN ȘCOLI

Pentru educarea marxist-leninistă a membrilor de sindicat

Sprijinirea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice este una din preocupările centrale ale organizației sindicale de la Școala elementară de 7 ani nr. 142 din Capitală. De la început trebuie să se sublinieze că activitatea organizației sindicale în această direcție a fost mult ușurată de interesul deosebit pe care l-au manifestat cadrele didactice pentru îmbogățirea cunoștințelor lor ideologice, pentru studierea învățăturii marxist-leniniste. Acest interes s-a oglindit în frecvența foarte regulată a învățătorilor și profesorilor la cursuri și seminarii, în studierea întregului material bibliografic și conspectarea lui de către fiecare cursant, precum și în folosirea celor studiate în munca de zi cu zi la clasă și în activitatea obștească.

Căutînd să îmbunătățească mereu activitatea membrilor de sindicat pentru ridicarea nivelului lor ideologico-politic, organizația sindicală din școală a folosit cu succes diferite mijloace de propagandă și agitație ca — gazeta de perete, analizele periodice, convorbirile individuale. Gazeta de perete, de pildă, a publicat numeroase articole privind felul cum se desfășoară seminariile, cum se pregătesc și participă la discuții cadrele didactice, cum este procurată bibliografia, participarea la consultații etc.

Rezultatele bune obținute la colocviul de la sfîrșitul anului, la care toți cursanții cercului de învățămînt ideologic din școală au obținut calificative bune și foarte bune, s-au datorat în primul rînd studiului efectuat cu seriozitate de fiecare cursant în parte. Cu sprijinul organizației de partid, organizația sindicală și direcția școlii s-au ocupat de procurarea materialului bibliografic recomandat cursanților. Prin biblioteca școlii s-au cumpărat aproape toate cărțile și revistele necesare. În afară de aceasta s-au folosit biblioteca clubului muncitorilor din învățămînt, precum și cea a comitetului sindical raional. Folosirea pentru studiu a materialelor provenind din biblioteca școlii sau a celor din bibliotecile publice a ridicat însă unele inconveniente, ca de pildă faptul că nu puteau fi totdeauna la îndemîna cursanților. De aceea, în anul acesta cursanții sînt sprijiniți să-și alcătuiască biblioteci personale care să cuprindă lucrările clasicilor marxism-leninismului, lucrările conducătorilor partidului nostru și ale celorlalte partide comuniste și muncitorești și documentele cele mai importante ale partidului nostru. Pînă în prezent un număr de 16 din cei 30 de membri ai cercului de învățămînt ideologic și-au și alcătuit asemenea biblioteci personale, pe care le îmbogățesc cu noutățile ce apar în librării. De asemenea, cursanții sînt abonați la „Scînteia", „Lupta de clasă", „Problemele păcii și socialismului" etc.

O altă latură importantă a preocupării organizației sindicale pentru sprijinirea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice este asigurarea timpului necesar pentru studiu individual și pentru participarea la seminarii. În acest scop s-a realizat o distribuire justă a sarcinilor obștești, înlăturîndu-se supraîncărcarea. În săptămînile în care se țin seminariile se caută, pe cît este posibil, ca mai multe după-amieze sau dimineți să rămînă libere pentru studiul individual.

Pentru a-i ajuta pe cursanți să-și clarifice pe deplin toate problemele studiate, înaintea fiecărui seminar au loc consultații date de un conferențiar universitar. Propagandistul cercului dă de asemenea consultații ori de cîte ori se simte nevoie.

Măsurile luate de organizația sindicală, sub îndrumarea organizației de partid, pe linia sprijinirii cadrelor didactice cuprinse în învățămîntul ideologic au contribuit la ridicarea nivelului discuțiilor în seminarii. La ultimul seminar, de pildă, toți cursanții au participat activ la discuții, dovedind o bună înțelegere a problemelor dezbătute. Seminariile prilejuiesc deseori luări de poziție combative, avînd drept scop demascarea teoriilor dușmănoase ale revizioniștilor contemporani. Arătînd, de pildă, în ce constă specificul trecerii spre socialism a R. P. Chineze, candidata de partid Florica Tomescu a insistat asupra faptului că esența construirii socialismului atît în R. P. Chineză cît și în celelalte țări de democrație populară este dictatura proletariatului, în care rolul conducător revine partidului clasei muncitoare. Ea a combătut totodată teoriile revizioniste în problema trecerii de la capitalism la socialism.

Studierea problemelor dezbătute în cadrul învățămîntului ideologic contribuie la îmbogățirea conținutului ideologico-politic și științific al lecțiilor, al muncii educative, al activității obștești. Expunînd desfășurarea revoluției burgheze din Franța, profesoarele de istorie Margareta Rizeanu și Victoria Constantinescu au arătat elevilor rolul maselor populare în lupta îndîrjită împotriva monarhiei absolute, au scos în evidență caracterul burghez al revoluției, explicînd că burghezia și-a alăturat poporul pînă ce a pus mîna pe putere pentru ca apoi să-i trădeze interesele, că de fapt revoluția franceză a înlocuit o formă de exploatare cu alta. Folosind cele studiate de el în învățămîntul ideologic diriginteleGheorghe Popescu le-a putut vorbi elevilor cu căldură și emoție, cu forță de convingere despre chipul luminos al marelui Lenin, arătîndu-le că prin activitatea sa teoretică și practică Lenin a îmbogățit știința marxistă cu noi teze, care călăuzesc popoarele în lupta pentru construirea socialismului și comunismului, pentru pace

Învățămîntul ideologic frecventat cu regularitate a dat o orientare nouă și muncii obștești a cadrelor didactice, care a devenit mai bogată în conținut, mai atractivă. Așa se explică, bunăoară, interesul cu care femeile din cartier ascultă lecțiile de politică curentă ținute de învățătoarea Nina Martin, așa se explică sălile pline de la căminul cultural „Nikos Beloiannis" în zilele cînd țin conferințe profesoarele Stana Băjenaru, Domnica Agaciu sau Natalia Voicu.

Preocupîndu-se, sub îndrumarea organizației de partid, de buna desfășurare a învățămîntului ideologic organizația sindicală din școală contribuie la educarea marxist-leninistă a membrilor de sindicat, la mobilizarea lor în permanența îmbunătățire a muncii lor profesionale și obștești.

C. RĂDOI

Corectarea temelor lucrate acasă este un moment important al lecției. Elevele clasei a V-a de la Școala de 7 ani nr. 2 din București urmăresc cu atenție observațiile profesoarei.

CARNET CULTURAL

Patriotismul, temă de frunte în filmul sovietic

„Andrei Sokolov e un om obișnuit, așa cum găsești cu milioanele în Uniunea Sovietică. Dar soarta acestui om a fost înspăimîntătoare. În timpul războiului a pierdut tot. A scăpat de suferințele prizonieratului, de înfometare, de munca istovitoare a lagărelor, de pericolul de a fi împușcat în orice clipă, de înjosiri și umilințe, pentru ca, întors acasă, să vadă că o bombă inamică i-a ras de pe fața pămîntului locuința, omorîndu-i soția, cu care fusese atît de fericit, și cele două fiice. Îi mai rămăsese o singură nădejde: fiul. Dar la asediul Reichstagului, în ultimele clipe ale războiului, acesta își găsește o moarte eroică. În pragul bătrîneții, Andrei Sokolov nu mai are pe nimeni apropiat. Dar i-a rămas marea familie a oamenilor sovietici, pe care n-o poți pierde niciodată. Întîmplarea îi scoate în cale un băiețaș rămas și el singur pe lume din cauza războiului. Sokolov își găsește alinarea în faptul că se poate ocupa de o ființă care a suferit ca și el. Îi spune băiatului că el e tatăl lui și-i dedică tot restul vieții sale.

...Într-un orășel sovietic, cu prilejul construcțiilor postbelice, se descoperă un uriaș depozit de proiectile, îngropat de hitleriști în timpul războiului. Prezența lui pune în pericol existența întregului oraș. Pentrucă acțiunea agenților fizici asupra explozibilului îl făcea aproape intangibil, se părea că nu rămăsese altceva de făcut decît să se evacueze populația și să se provoace explozia proiectilelor, sacrificîndu-se o mare parte din clădirile și instalațiile orașului. Dar cum să faci acest lucru? Cum să distrugi cu mîinile tale ceea ce s-a construit cu atîta trudă? Asta nu se poate! Și de aceea căpitanul Dudin, împreună cu cîțiva ostași dintr-o unitate de geniu, își asumă sarcina să transporte muniția afară din oraș. Muncind cu eroism și abnegație, păstrînd un calm impresionant, tînărul ofițer și ostașii reușesc să salveze orașul.

...Grînele Cubanului ar fi putut să alunge spectrul foametei ce amenința Moscova în anii războiului civil. Dar nu puteau ajunge în regiunile nordice, singurul drum fiindu-le tăiat prin cucerirea unui nod de cale ferată de către bandele albilor. Trebuia recucerită stația în care se fortificase inamicul, dominînd cu focul mitralierelor orice cale de acces. După toate regulile strategiei militare, poziția era socotită inexpugnabilă. Dar cum să lași Moscova fără pîine? Brigada lui Kociubei nu putea fi de acord cu acest lucru... și gara a fost recucerită de roșii. E unul din numeroasele episoade care marchează spiritul de jertfă al armatei revoluționare create de Marea Revoluție din Octombrie.

...Un petrolier sovietic este oprit în apele Chinei de un vas de război ciankaișist, capturat și dus în Taivan. O întîmplare extraordinară, nemaiîntîlnită în timp de pace. Membrii echipajului sînt izolați unul de altul și supuși tuturor presiunilor pentru a fi determinați să-și renege patria și să rămînă în lumea capitalistă. La început li se oferă bogății, lux, apoi sînt torturați, amenințați cu moartea... E greu să reziști, dar cum sa-ți trădezi patria, cum s-o părăsești pentru totdeauna? Iată ceea ce nici unul din marinarii sovietici nu poate concepe. Ei semnează cu toții un protest cerînd să fie repatriați și, după multe peripeții, reușesc să spună lumii adevărul despre atașamentul lor pentru patria sovietică.

Patru filme diferite, plasate diferit ca timp și spațiu, cu tematici și subiecte diferite. Simți însă că toate transmit același mesaj: imensa dragoste de patrie a oamenilor sovietici.

FLORIN Z. FLORIN

Știri

În sprijinul diriginților

În dorința de a ridica nivelul muncii educative din școli, Secția de învățămînt și cultură a sfatului popular orășenesc Galați organizează regulat consfătuiri cu diriginții pentru a prilejui astfel un schimb cît mai larg de experiență între aceștia.

O asemenea consfătuire, care a avut loc recent, a adus în discuție cîteva probleme importante privind planificarea muncii diriginților și conținutul orelor educative. Cu un mare interes au discutat în deosebi diriginții problema conținutului orelor educative. Cei care au luat cuvîntul în legătura cu această problemă au accentuat asupra necesității ca, în scopul întăririi educației patriotice a elevilor, să se popularizeze mai larg la orele educative, realizările dobîndite de oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea partidului, în anii puterii populare. Numeroși vorbitori au făcut de asemenea recomandări valoroase pentru folosirea materialelor ilustrative — desene, diafilme, material beletristic etc. — menite să contribuie la ridicarea conținutului emoțional al orelor educative.

Tot pentru a veni în sprijinul diriginților secția de învățămînt și cultură a alcătuit o brigadă formată din inspectori, diriginți fruntași și profesori de pedagogie, care să coordoneze și să îndrume munca diriginților din toate școlile orașului. Constatările brigăzii vor fi concretizate în referate care se vor expune la fiecare sfîrșit de trimestru.

Acțiuni cu caracter patriotic

În ultimul timp, elevii școlilor din raionul Ciacova au colectat cantitatea de 9.070 kg. castane și 502 kg. foi de porumb. S-au evidențiat cu acest prilej elevii Școlii elementare de 7 ani din comuna Banloc, care au colectat cantitatea de 1.500 kg. castane, elevii Școlii elementare de 7 ani din comuna Voiteg, care au colectat cantitatea de 100 kg. foi de porumb, elevii școlii din Deta etc.

Prof. VICTOR DOBRESCU
inspector metodist

Nevăzut—necunoscut

Nu este vorba de vreo cronică a filmului realizat după opera lui Alphonse Allais și care rulează pe ecranele Capitalei, ci de cu totul altceva. Avem de-a face în cazul de față cu o „operă" cu totul originală, al cărei autor este colectivul didactic de la Școala elementară din Chilia Veche, raionul Tulcea. Dar, ca orice operă, pe lîngă titlu și autor, are și un erou principal. De data aceasta eroul este un copil, mai precis o feliță. Are aproape doisprezece ani și locuiește nu departe de școala din Chilia Veche. Dar pentru toți cei de la școală a rămas nevăzută, necunoscută. A trăit doisprezece ani în apropierea școlii din Chilia Veche fără să se bănuiască măcar existența ei.

Ce a făcut pînă acum, cum a trăit, nu poate să spună nimeni. Și nu pentru că ar fi fost invizibilă, ci pentru că toți dascălii din localitatea aceea au dovedit o gravă miopie. De cîte ori, pînă acum, nu s-a întocmit în Chilia Veche recensămîntul copiilor de vîrstă școlară, de cîte ori nu s-au făcut înscrieri la început de an școlar! De fiecare dată, însă, casa în care locuia mica necunoscută a fost ocolită. Era aici un fel de „terra incognita".

Cum de n-a avut nici un învățător din Chilia curiozitatea să cerceteze casa cu pricina, nu putem ști. Cert este că eroina noastră s-a trezit la vîrsta de 12 ani fără să facă cel puțin cunoștință cu paginile abecedarului. Nu pentru că n-ar fi vrut, ci pentru că n-a fost înscrisă niciodată la școală, pentru că nu s-a gîndit nimeni din colectivul didactic al școlii la acest lucru.

Și poate că ar fi rămas în continuare tot așa de nevăzută și necunoscută dacă, de curînd, un inspector mai grijuliu n-ar fi scos-o din adîncul anonimat în care au aruncat-o cadrele didactice de la școala din Chilia Veche.

După cum se vede, pentru finalul operei autorii ei n-au nici un merit. Ar fi important însă de știut ce „recompensă" li se cuvine pentru conținut. Rămîne ca organele de învățămînt de la raion și regiune să aprecieze acest lucru.

C. MINCA

Din experiența școlii sovietice

„Tînărul colhoznic“

Inițiativa de a se constitui un colhoz în care să lucreze numai elevii a pornit chiar din rîndurile acestora. Aproape toți elevii din clasele mari doreau să devină membri ai colhozului. Au primit un teren de 5 hectare și și-au ales conducerea — un președinte, brigadieri etc. Au hotărît să dea artelului lor numele de „Tînărul colhoznic“.

La început acțiunea elevilor n-a fost privită cu prea multă încredere de către conducerile marilor colhozuri din vecinătate, „Comuna din Paris“ și „Taika“ [1]). In curînd s-a văzut însă că tinerii știu să muncească bine.

După un an, rezultatele muncii au fost discutate la adunarea generală a elevilor colhoznici. Raportul prezentat de președintele Romas Kaunas, elev în clasa a XI-a, arăta că venitul total al colhozului se ridica la 33.000 de ruble — adică 6.600 de ruble de nectar. S-a văzut deci că începutul a fost bun. Dar, bineînțeles, nu banii au cea mai mare importanță. Important este faptul că elevii îndeplinesc singuri toate muncile, că învață să fie gospodari, că le place munca.

Toate lucrările sînt executate de elevi. Ei înșiși lucrează pe cele două tractoare ale colhozului. Elevii Marimatas Gabris și Iuozas Svelnis îngrijesc cu multă dragoste caii. Tot elevii sînt cei care ară, grăpează, însămînțează și recoltează. Chiar și culturile de in, care cer mai multă pricepere, sînt lucrate de elevi, iar producția obținută este predată de ei fabricii „Naumest“. La predarea producției de in a fost folosit pentru prima dată autocamionul pe care l-a achiziționat de curînd școala. Autocamionul este condus, pe rînd, de cei 12 elevi-șoferi. Ca într-un colhoz adevărat!

Membrii „Tînărului colhoznic“ întrețin o strînsă legătură cu vecinii lor — membri ai colhozurilor „Taika“ și „Comuna din Paris“. Ei vizitează adesea aceste colhozuri, iau parte la munca brigăzilor de cîmp. Agronomii, zootehnicienii și muncitorii agricoli cu experiență dau elevilor îndrumări și îi învață cum să lucreze pămîntul. La rîndul lor, și elevii îi ajută pe colhoznici. Ei au hotărît să amenajeze în colhozul „Taika“ o bază de creștere a iepurilor de rasă. De asemenea, tinerii pomicultori ai școlii au hotărît să sădească în colhozul „Comuna din Paris“ o livadă de pomi fructiferi.

In acest an „Tînărul colhoznic“ a crescut. Văzînd ce rezultate bune obțin elevii, vecinii le-au mai repartizat încă 7 ha. Mai mult pămînt — mai multă muncă. Dar elevii lucrează cu deosebită rîvnă. Venitul colhozului s-a mărit. S-a creat o brigadă nouă de legumicultori. Condusă de eleva Irena Ianuleavicinte, din clasa a VIII-a, brigada de legumicultori cultivat varză și pătlăgele roșii. Au fost încheiate primele contracte.

...Astăzi „Tînărul colhoznic“ a devenit un adevărat colhoz. Pe ogoarele unde lucrează elevii răsună totdeauna cîntece vesele. Tinerii au îndrăgit munca în agricultură, care este frumoasă și interesantă. Majoritatea elevilor clasei a XI-a au hotărît ca, după terminarea școlii, să rămînă să lucreze în colhozuri

A. MARTINKIAVICIUS
R.S.S. Lituaniană

[1]) „Pacea
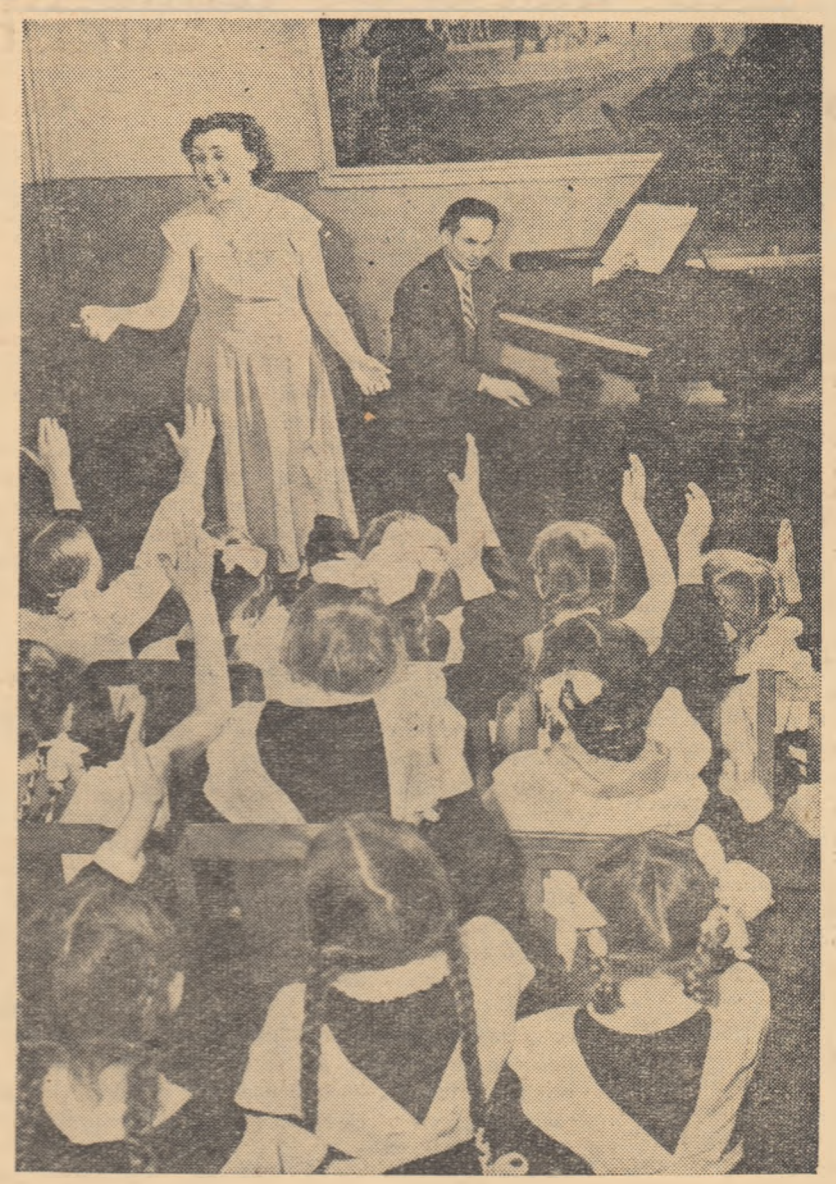
In școlile sovietice se acordă o mare importanță educației muzicale a elevilor. Iată, în fotografia noastră, elevele unei școli elementare în timpul unei audiții.

INSEMNARI DINTR-O CALATORIE DE STUDII

INVATAMINTUL AGRICOL

In luna septembrie a acestui an am avut cinstea de a fi invitat în Uniunea Sovietică la o conferință științifică unională, după încheierea căreia am vizitat cîteva din unitățile de învățămînt agricol mediu și superior din R.S.S. Moldovenească și R.S.S. Ucraineană. Pretutindeni am fost primiți cu deosebită dragoste și prietenie și ni s-au creat condițiile necesare pentru a cunoaște și studia problemele de învățămînt agricol.

Invățămîntul agricol, legat de activitatea creatoare a constructorilor comunismului pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, se bucură de o atenție deosebită din partea statului sovietic și primește sprijinul larg al organizațiilor obștești. In toate unitățile de învățămînt vizitate am constatat o deosebită grijă în această direcție, practica elevilor fiind urmărită și condusă cu competență și simț de răspundere. Dar nu numai practica legată de meseria în care sînt pregătiți elevii este o problemă pentru cadrele didactice; pedagogii se preocupă necontenit și de educarea fiecărui elev pentru viață, pentru activitatea sa viitoare de bun gospodar și de cetățean sovietic. Un aport deosebit în această privință îl aduce munca organizațiilor de comsomol.

Pe lîngă unele aspecte specifice fiecărei școli vizitate, voi arăta mai întîi, pe scurt, cîteva trăsături comune.

Invățămîntul agricol este organizat numai la nivel mediu și superior. Prin școlile profesionale ale rezervelor de muncă sînt pregătiți doar muncitorii calificați pentru mecanizarea agriculturii (tractoriști, combaineri etc). Școala tehnică are o durată de 5 ani și primește absolvenți a 8 clase. In aceleași școli, în clase paralele, se primesc direct în anul III și absolvenți ai școlii medii de cultură generală.

Invățămîntul teoretic și cel practic din școlile tehnice se desfășoară paralel, practica ocupînd 51% din durata de școlarizare, din care practica didactică, ce se execută în gospodăriile și atelierele didactice proprii, reprezintă mai mult de jumătate. Practica de inițiere are loc exclusiv în ferme didactice, sub directa supraveghere a profesorilor. Practica de producție se poate executa parțial în ferma didactică, sau are loc în întregime în colhozuri.

In toate școlile pe care le-am vizitat s-a introdus complet autodeservirea, atît în localurile de învățămînt cît și în internate. Elevii îndeplinesc lucrări de reparație a mobilierului, vopsesc dușumelele, zugrăvesc, repară gardurile, construiesc magazii, garaje etc. Autodeservirea îi face pe elevi deosebit de atenți, de ordonați. Am constatat în toate școlile vizitate o ordine și o curățenie exemplare.

Toate școlile agricole dispun de o bază serioasă pentru practică — terme proprii, care sînt lucrate în cea mai mare parte de elevi. Suprafețele pentru fermele didactice sînt acordate calculîndu-se 1—1,5 ha. pentru fiecare elev.

Personalul didactic al școlilor tehnice este format în exclusivitate din absolvenți ai institutelor de învățămînt superior care urmează și cursuri de agro-pedagogie cu durata de un an, organizate pe lîngă institutele de învățămînt superior agricol. (O asemenea facultate există, de pildă, la Academia agricolă „K. A. Timireazev“ din Moscova).

Absolvenții școlilor tehnice sînt destinați în primul rînd activității în colhozuri. In Uniunea Sovietică nu se mai concepe ca un brigadier sau ajutor de brigadier din colhoz să nu fie absolvent al unei școli tehnice de specialitate. După doi ani de producție absolvenții școlilor tehnice sînt primiți fără concurs în institutele de învățămînt superior agricol.

La fiecare din școlile vizitate am putut face observații interesante și deosebit de instructive. Astfel, la Școala tehnică de viticultură și vinificație din Chișinău am constatat că învățămîntul teoretic și lucrările de laborator se desfășoară exclusiv în clase-laborator sau clase-cabinet școlar. Fiecare profesor răspunde de clasa-cabinet care îi este repartizată, iar elevii, în funcție de orar, participă prin rotație la orele de specialitate. Acest principiu a determinat un deosebit interes din partea profesorilor și emulație între aceștia pentru dotarea cît mai bogată a claselor-cabinet.

Școala tehnică de mecanizare și electrificare a agriculturii din Soroca ne-a impresionat prin dotarea ei excepțională. Are laboratoare moderne și tehnice agricole, unde elevii pot să lucreze individual și să-și însușească temeinic meseria de mecanizator sau electrificator în agricultură. Școlile tehnice agricole sînt bine dotate tehnic. Mașinile moderne apar în primul rînd în aceste școli.

La Școala tehnică de contabilitate agricolă din Bender am găsit o exemplară organizare a autodeservirii. Elevii, pe lîngă că asigură întreaga deservire a localului, au reparat mobilierul, au executat în perfecte condițiuni zugrăvirea sălilor de curs, a coridoarelor, căminelor etc., au construit o magazie, un garaj, au turnat trotuare din beton, au reparat împrejmuirile etc. S-au realizat în acest fel economii de peste 20.000 ruble la reparații, reducîndu-se la jumătate cheltuielile prevăzute la capitolul respectiv. Am fost informați că în Republica Moldovenească în întreaga rețea de învățămînt agricol se instituie concursuri anuale pentru cea mai ordonată școală.

Unitățile de învățămînt pe care le-am vizitat ne-au pus la dispoziție un bogat material documentar (planuri și programe de învățămînt pentru cursurile de zi și fără frecvență, manuale, cursuri și diferite lucrări cu caracter pedagogic), care vor constitui un ajutor prețios în munca lucrătorilor din Direcția generală a învățămîntului din Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru ridicarea pe o treaptă mereu mai înaltă a învățămîntului agricol din patria noastră.

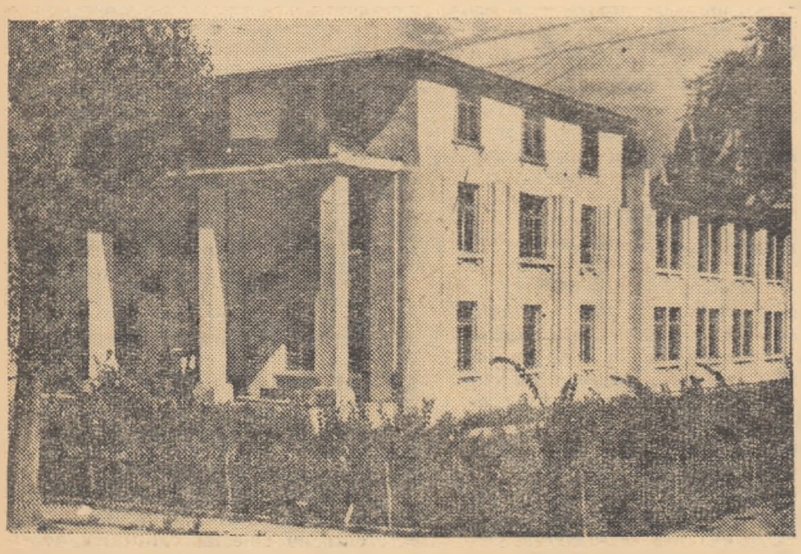

Clădirea Școlii tehnice de mecanizare a agriculturii din Tolgar, R.S.S. Cazahă

Ing. CONSTANTIN RAFAILA
director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Practici ale războiului rece

La ultimul său congres de la Washington. W.C.O.T.P. (Confederația Mondială a Organizațiilor Profesiunii de Educator), organizație internațională din care fac parte o serie de sindicate ale educatorilor din statele capitaliste, a inclus pe ordinea sa de zi și a discutat situația școlii și a educatorilor din... Republica Democrată Germană. Ba mai mult, după ce a ascultat raportul — denumit în documente „D. 3“ — congresul a adoptat și o rezoluție.

Faptul acesta a produs indignare în rîndul pedagogilor cinstiți din lumea întreagă.

Raportul „D. 3“ și rezoluția adoptată de congres conțin calomnii la adresa educatorilor din R. D. Germană și a țării lor. Sînt inserate aici vechile și răsuflatele afirmații folosite de propaganda războiului rece.

In mod vădit, prin aceasta se urmărește menținerea pe mai departe a încordării relațiilor între educatorii din diferite țări ale lumii pe de-o parte și pe de altă parte distragerea atenției opiniei publice mondiale de la politica pe care o duc cercurile conducătoare din Germania Occidentală, de promovare a educației militariste-revanșarde în școli.

Sindicatul Invățătorilor din Republica Democrată Germană și Federația Sindicală Internațională a Educatorilor (FISE) au adresat conducerii W.C.O.T.P scrisori de protest.

„In anii de după cel de al doilea război mondial, pedagogii din Republica Democrată Germană au dus la îndeplinire obligațiile care decurgeau din paragraful 7 al Acordului de la Potsdam și în care se arăta că doctrina nazistă și militaristă trebuie să dispară din educație — se spune în protestul trimis de F.I.S.E. In R.D.G. a fost creat un învățămînt nou, cu un conținut democratic, în cadrul căruia elevii sînt educați în spiritul păcii și prieteniei între popoare“. „Multe delegații de educatori din Anglia, Franța, Belgia, Italia, Japonia, Finlanda, Danemarca, Chile, Mexic, Elveția, Austria, Irak, Ghana, Guineea, Madagascar și din toate țările socialiste au vizitat R.D.G. — se subliniază în protestul conducerii Sindicatului învățătorilor din R.D.G. Ei au plecat de aici cu impresii deosebit de frumoase“.

Desigur, toate lucrurile acestea nu sînt pe placul militariștilor de la Bonn, la propunerea cărora W.C.O.T.P. a inclus pe ordinea de zi a congresului său anual „problema școlii germane“ și din rîndul cărora au fost recrutați mai mulți autori ai raportului „D. 3“

„In actuala conjunctură internațională, în care toate popoarele lumii sînt preocupate de soluționarea pașnică a problemelor internaționale și îndeosebi a problemei germane, de posibilitatea unei destinderi și a lichidării totale a războiului rece, „D 3“ aduce o notă distonantă, menită să întunece legăturile internaționale între pedagogi, stabilite în folosul educării unui tineret iubitor de pace“ — scrie în protestul conducerii Sindicatului învățătorilor din R.D.G.

Cadrele didactice din R.P.R. își exprimă la rîndul lor indignarea față de asemenea practici ale războiului rece. Ele condamnă aceste încercări de denaturare a adevărului, solidarizîndu-se cu pedagogii cinstiți din întreaga lume în lupta pentru pace și democratizarea școlii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“. București. Piața Scînteii. Abonamente la „GAZETA INVATAMINTULUI“ se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei: 6 luni — 6,25 lei 3 luni — 3,12 lei.